

dolmuş

tırnaklarıyla
dövülen
pabuçlarıyla
sevişen
TUTUCU HAFİYE
hayk mammer

SEÇME
SÖZLER

DOLMUSA
1 ADAM

Matbuat

Hazretleri

SAYIN
MİLLETVEKİLİ
MAŞU

hikaye

TUTUCU

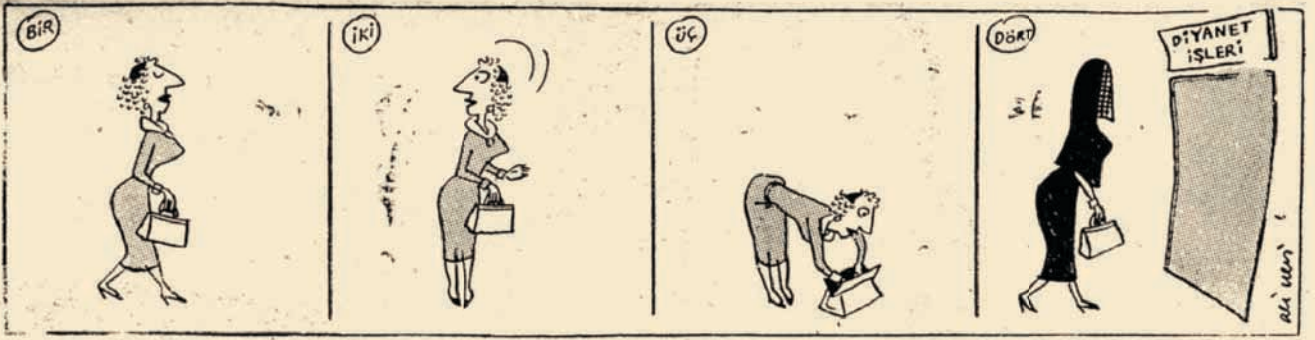
— SANIK AYAĞA KALK

**tipki
basım**

fena
mizah
dergisinin armağanıdır.
mayıs 2013

Rasit
Yakalı'nın
arşivinden.

www.fenamizah.com

İNTİHAR DEVRİ

Fransavari bir hükümet buhranı geçirdik ya, şimdi de frenklere has, bir takım hâdiseler bekliyoruz... Daha doğrusu beklemiyoruz da, uydu-rup yayıyoruz!

Her Allahın günü gazeteye bir te-lefon:

— Fatin Rüştü intihar etmiş, bi-liyor musunuz?

— Aman deme!..

Dehal sıkı bir faaliyet, arkasın-dan tefsirler:

— Fatin Rüştüden de bu beklenir-di zaten!..

Telefonlar işliyor, muhabirler koş-turuluyor... Bu işlerde tecrübeli olan gazeteciler, daha doğrusu hangi taşın nereden nasıl kalktığını, altından ne çıktığını bilenler, bir iki yere tele-fon edip işi anlıyorlar... Evvelâ Fa-tî'n Rüştü'nün evini arıyorlar... Ses yok... Bu gibi havadisler, ekseriya gece çıkarıldığı için, evvelâ Süreyya bara soruyorlar:

— Henüz gelmediler efendim!

Orada yoksa muhakkak Baraj yo-lundaki Golf kuluübündedir... Ora-ya açılırsunuz...

— Fatin Rüştü bey mi dediniz?... Bir dakika efendim...

Biraz sonra, Amerikanvari bir «Alooo!» sonra:

— Ben Fatin Rüştü!

İntihar ettiniz mi? diye soracak halimiz yok ya! Telefonu çat diye kapatıyoruz...

Bu her gün böyle.... Ama bir gün, Hasan Polatkan için, bir gün Sıtkı Yırcalı için...

Karpiç'e giriyorsunuz... Heyecanlı bir muhabir:

— Uyuyorsunuz siz... Hasan Po-latkan damarlarını kesti...

Yahut:

— Sıtkı Yırcalı bir parabellum'la vurmuş kendini...

Bütün intihar vak'aları da, hakla-rında Meclis tahkikatı açılmasına ka-rar verilen bu üç «sabık vekil» hak-kında dolaşıyor...

Hani kanıksamadık değil ama, in-sanın içine bir kurt düşmüyor değil..

YAZISIZ.

Ankaranın Taşına Bak

Hemen telefonlara sarılıp, tahkik-ten kendini alamıyor insan... Ve her defasında da, bu vekiller bir eğ-lence yerinde çıkıyorlar karşınıza!

MALÎ BACANAK

Eski Maliye Vekili Hasan Polat-kan, Grup'ta müdafaasını yaparken şöyle demiş:

— Beni bu şaibeden kurtarm... Benim iki çocuğum var!

Sokaktaki adam ne diyor biliyor musunuz:

— Bacanağının sattığı İFA kam-yonlarıyla DEKA lâstiklerini alan kimseler de çoluk çocuk sahibi..

Ve arkasından şu halk türküstü mırıldanıyorlar:

— Aslan bacanak tek bas... Ara sı-ra kaçamak yaramaz!

Bu artık Soyugenc için mi söyle-niyor, bilinmez...

Dilin kemiği yok ya, şimdi halkın arasında şu lâkap revaçta:

— Mali bacanak!.. Mali gelin!.. Mali dayı!..

HÜRRİYETİ SEÇTİM

19'luk olmaktan kurtuldu, artık Hürriyet Partisi oldu... Onlar da bir âlem... Demokrat Partiden çıkan o-raya damlıyor... Hep de Demokrat Partinin ikbâl devrinde, kalburüstü vekilliklerde bulunmuş kimseler ge-çiyor bu Hürriyet Partisine.... Sorar-sanız:

— Hürriyeti seçtim cevabı hazır... Demokrat Partiden çıkanlar, sene-lerce bu partinin kaymağını yemiş oldukları için, vekil olmadıkları son zamanların bir köşesini bırakmıyor-lar... Aman ne korkunç bir partiy-miş diyorsunuz, bu Demokrat Parti!

Azizoglu çıktı, neler söylemedi, Muammer Alakanat çıktı, neler söy-lememi...

Hele Azizoglu D. P. yi «Mezbaha» diye vasıflandırdı!

Kim kimi kesiyor, o belli değil!

Mecliste de bir telâş... Şimdi Hür-riyet Partisine giren mebusların sa-yısı çoğaldığı için, acaba, ana parti Hürriyet Partisi mi olacak, yoksa Halk Partisi mi bu vasfı taşıyacak!

Birçokları kısa kesip atıyor:

— Sen kemiyete bakma, keyfiye-te bak!

Dış icmâl muharrirlerinin diliyle biz de ilâve edelim:

— Bunu zaman gösterecek!

ARA BULUCU

Gelelim Refik Koraltan'a... Refik be-yin, bugünlerde çok önemli bir işi de şu:

— Demokrat Partiden istifa eden birisi oldu mu... Adnan bey olsun, Fuat Köprülü olsun hemen Refik Koraltan'a müracaat ediyorlar:

— Bunu sen yola getirebilirsin... Ara bul, partiye dönsün...

Refik Koraltan, hemen müstafi De-mokrat mebusların evlerine telefon ediyor... Mebuslar hanımlarına ken-dileri için yok dedirtiyorlar.. O zaman Refik Koraltan, meseleyi ha-nımlara açıyor.. İşte meselâ, Muhlis Ete'nin istifasında da böyle olmuş... Telefona bayan Ete çıkmış, Refik Koraltan'ı cinlemiş dinlemiş sonra:

— Kocam partinizden istifa et-mekte geç bile kaldı!.. demiş... Ve çat telefonu kapatmış!

Bazıları da daha ileri giderek:

— Ben kocama kaç defa söyle-dim, onların kurduğu partiden ha-yır mı gelir insana!.. Dinlemedi ki...

Ve bunlar en koyu demokrat bey-lerin, en koyu demokrat hanımları!

Refik Koraltan'ın telefon başında girdiği renkleri gözümün önüne ge-tiriyorum da, ben bile bir tuhaf olu-yorum.

Biliyor musunuz, Ankara'da De-mokratım demek bile ayıp oldu!

Şinasi Nahit Berker

Andre Dahl'e ithaf :

OKUYUCU İLE BİR KONUŞMA

Bu nasıl bir mecmuadır — İde-
al denen nesne — Demokrasi
çocukları — Satın alınamamış
grup

— Bu nasıl bir mecmuadır?

— Sayın okuyucu bu mecmua ha-
yatınıza benzer: Kâh onun gibi ne-
şeli, kâh acı, kâh müstehzi... Bu
mecmuayı takip ederken hayattaki
gibi güleceksiniz veya üzüleceksi-
niz...

— Bir ideal etrafında mı toplandı-
nız?

— Beni güldürmeyiniz. Bu zaman-
da ideal denen nesne etrafında bir
topluluk temin etmek mümkün mü-
dür? Böyle bir şey için insanın ya
çok genç, yahut hayatta başka şey
beceremeyecek kadar budala olması
lâzım. Zamanımızda ideal denince
kadın veya erkek vatandaşın aklına
8 silindirli Amerikan arabasından
başka ne gelebilir?

— O halde her hangi bir partiyi
tutuyorsunuz!

— Rica ederim... Partilerin tutu-
lacak tarafı kaldı mı ki... Kâğıdı-
mızı Babıâli hamallarının kurdukları
serbest piyasadan temin ettiğimize,
mecmualara resmî ilân verilmediği-
ne, kahraman rolüne çıkmaya hiç mi
hiç niyetimiz olmadığına göre ne
iktidar ne de muhalefet partilerine
çalışıyoruz demektir.

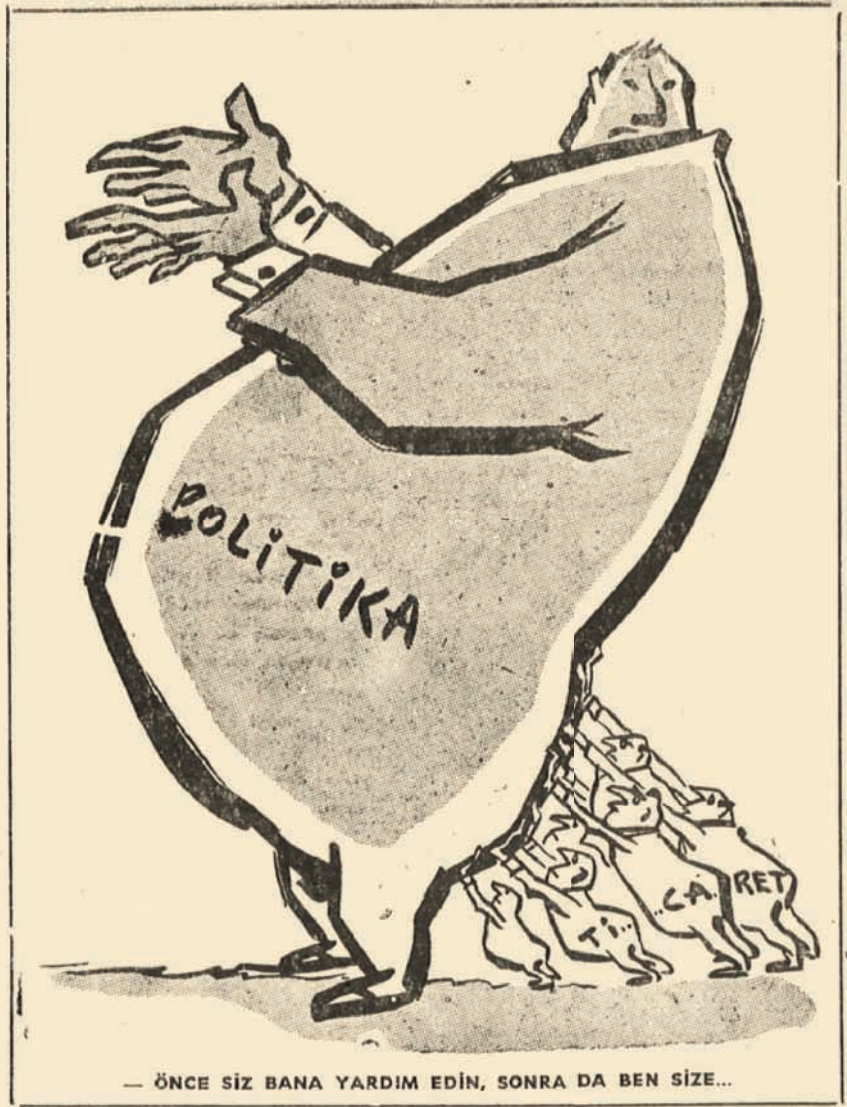
— Pekii... Her halde bir maksa-
dınız olacak. Meselâ para kazanmak?

— Babıâliyi bilmediğiniz ne ka-
dar belli. Bu caddede mecmuadan

para kazanmaya kalkan kimse ile
bulunmuş eşyalar dairesinde kay-
bettğini bulacağını sanan safdil ara-
sında en ufak fark yoktur. Doğrusu-
nu isterseniz önemli bir maksadımız
yok. Esasen büyüklerimize göre
«maksatlı neşriyat» bozgunculuk ya-
ratmak için yapılıyor.

— Demek önemli maksadınız yok.

Doğrusu gençliğini bu halini bütün
dünyada müşahade etmek mümkün.
Dünya harpleri inançların sarsılma-
sı, manevî kıymetlerin zedelenmesi
bu esef verici neticeyi doğurmuş bu-
lunuyor.

— Bu mecmuanın bir gençler
mecmuası olduğunu biliyorsunuz de-
mek... Hakikaten bu mecmuanın a-
na kadrosundan hiç kimse 32 yaşını
aşmamıştır. Yani Cumhuriyet çocuk-
larıdır. Ama bu ithamınız da yersiz-
dir sayın okuyucum. Bu gençlik mil-
liyetçi ve heyecanlıdır. Sulh ve sü-
kûn devrinde yetişmiş pırıl pırıl bir
nesildir. O söylediğiniz yıkıcı tesir-
lerden uzak kalmıştır.

— Peki bu kötümser ve müstehzi
cevapların sebebi ne?

— Bakın anlatayım. Biz aynı za-
manda demokrasi çocuklarıyız. Ve
burada size bir sual: Demokrasi ne
demektir?

— Demokrasi... Bunun bir çok ta-
rifi var.

— Hah... Demokrasinin bir tarifi-
ni de size ben yapayım: Demokrasi
Türkiye'de 945 den 955 e kadar ikti-
dar hırsıyla bütün manevî kıymet-
lerin harcanmaya uğraşıldığı bir re-
jimdir. Yakın tarihin perde arkasın-
da kalmış bütün garip olaylarıyla ro-
tatifler beyaz kâğıtların yüzlerini
kararttılar. Fısıltı gazetesinin büyük
tirajına da ehemmiyet vermezseniz
ayrıca hata etmiş olursunuz. Müsa-
ade edin de bu durum karşısında acı
konuşmak hakkımız olsun.

— Siz, kimsiniz ki böyle yukar-
dan konuşuyorsunuz, bir selâhiyeti-
niz mi var?

— Evet bir selâhiyetim var sayın
okuyucum. Kendimi takdim edeyim.
Bendeniz 333888 numaralı havagazi
abonesiyim.

— Tuhaf... Bu bir selâhiyet mi ve-
rir?

— Evet efendim, bakın, havagazi
tam tazyikle gelmez yemeğim de
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

aktinde pişmezse bençeniz İstanbul mebusuna kızabilir ve Millet meclisinde başka birine vekâlet verebilirsiniz. Görüyorsunuz ki kudretim onsuzdur.

— Doğrusu bir hayli küstahsınız. İsmen gençlerin kusurlarını eskiler aya saya bitiremezler...

— Eskiler dediğiniz kimlerdir beyefendi. Gazetelerde her gün vakar okuruz. Gençlerin adına birinci ayfada büyük puntolarla ancak bir ışık cinayeti işlerse rastlayabiliriz. Zıvalara da büyük çapta rezalet ve mistimal haberleriyle yer veriliyor. Park bumudur. Bana kalırsa gençlerin yetiştirdiği ortam eskiler için pek iwinülecek bir manzara göstermiyor. Yukarıda da arzettiğim.

— Biraz daha konuşursanız neredeyse size hak vereceğim. Bununla beraber maksadınızı hâlâ söylemediniz.

— Aziz okuyucum izah edeyim: Maksadımız mizah yapmak. Her gün böyle hadiselerle karşılaşıyoruz ki mizahını yapmazsak tahammül edilir gibi değil. Mizahın görevini siz bizden iyi bilirsiniz.

— Kadronuzda kıymetli elemanlar var mıdır?

— Hem de nasıl bu elemanlardan bazılarının isimlerine batının büyük yayın organlarında rastlanıyor. Bugünlerde Nasrettin Hoca'nın ruhu ne kadar memnundur biliyor musunuz?

— Peki ikinci defa sorayım kendileri kadar idealleri de kıymetli midir?

— Sevgili okuyucum ben de paradoksa özenmeden cevap vereyim: Babıalinin en temiz gurubu budur. Şimdiye kadar satın alınamamış, bir grup.

— Şu halde anlaştık bay muharrir. Ben müsaadenizi rica edeceğim. Bu mecmuayı da götürebilir miyim?

— Memnuniyetle... Güle güle... Gelecek hafta gene görüşürüz... Ha bir şey unuttunuz aziz okuyucu: lütfen 60 kuruş!...

3. Vlfes

lık sayımızda Vali Beyden bahsetmezsek hatırı kalırdı.

Fahrettin Kerim Gökay, İstanbul Valiliğine tayin edildiği zaman, Fahri Celâl'e sormuşlar:

— «Üstad, Fahrettin Kerim İstanbul Valiliğine tayin edilmiş ne dersiniz?

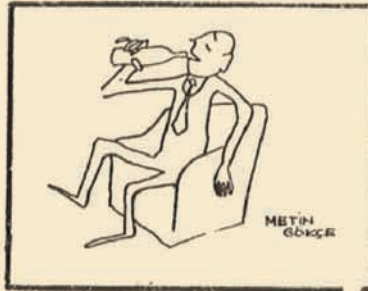
Kıymetli akıl doktoru cevaben:

— «Vallahi bizim Fahrettin, Vali, Mebus, Vekil ve hatta Başvekil de olabilir amma, eninde sonunda, dönüp dolaşıp geleceği yer burastır.» diye Bakırköy hastahanesini işaret etmesin mi...

Fethi Giray

KARİKATÜRLERLE HİKÂYE

FIKRA

Meşhur yıldız 4. cü defasında bir avukatla evlenmişti. Gazeteciler etrafını sardılar;

— Nasıl, mes'ut musunuz?

Kıpkırmızı dudaklarını yayararak bir kakhaha attı:

— Çok mes'udum... Bundan sonra hep avukatlarla evleneceğim.

BİR ÖMÜR BÖYLE GEÇTİ

Dikkat Et Ömer

Hikâyenin tam sırası:

Adamın biri ne zaman karısıyla koyun koyuna yatacak olsa, dışarıdan bir ses duyarmış:

— Dikkat et Ulan Ömer, karın başkasıyla yatıyor!.

Adamecağız, tabii, yüreği küt! küt! atarak hemen yerinden fırlar ve karısı yanında mı değil mi diye yokladıktan sonra ancak rahatlıyarak tekrar yatarmış!.

Ertesi gün yine aynı hal. Daha ertesi gün yine böyle. Nihayet zavallı dayanamaz ve bir gece sesi duyar duymaz evin etrafını bir dola-nayım diyerek fırlayıp dışarı çıkar. Ve onun çıkmasıyla beraber günlerdir pencere dibinde herifi deli-ye çevirmiş olan rakibi doğru içe-ri!.

Biçare koca bahçeye çıkar, sağı araştırır solu tatar, kimseler yok. Tam yatak odasının penceresi hizasına gelince, dur bakayım, içersi nasıl diye şöyle bir göz atacak olur, ne görsün, karısı bir adamla sarmaş dolaş yatmıyor mu?

İşte o zaman:

— Tuh! Allah müstahakını ver-sin demiş, adamın hakkı varmış, dışarıdan hakikaten öyle gözüküyor yahu!.

* * *

Yıllardanberi memleket bu hal-de. Bir parti iktidara geçiyor, mu-halefet başlıyor bağırmağa:

— Dikkat et Ulan Ömer! İşler fe-na gidiyor.

İktidardaki partide şöyle bir kı-pırdama. Dostlara göz gezdiriliyor, ideal arkadaşlarına el atılıyor, göz-deler tâdat ediliyor... Ve arkasın-dan rahat rahat bir uyku!.

Fazla cana tak etti de koltuktan kalkıldı mı, gene işlerin fenalığına hüküm vermek yok ama... Tıpkı Ö-mer gibi:

— Tuh Allah müstahakını ver-sin. Dışarıdan bakınca sahiden öy-le görünüyor mu!.

Nitekim Adnan Bey bile işte on günlük kabine devrilişi sırasında ancak bu kadar ikaz edilebildi. Bak-sanıza hâlâ Son Ekselâns Fatin Zor-lu'yu ve beş yılda ancak iki buçuk milyonluk kazanabilmiş fıkara So-yugenci'nin bacanağı Polatkan'ı «bı-rakın da ben sigaya çekeyim» di-yormuş!

Ne yapalım, bağırması gene biz-den:

— Ulan Ömer, işler fena gidi-yor.

Bedî'î FAİK

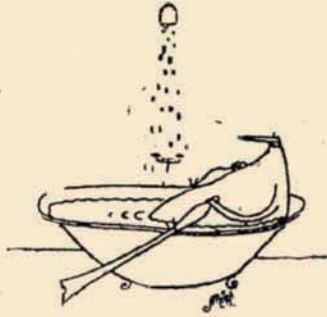

GIYOM TEL'İN OĞLU

YAZISIZ

YAZISIZ.

SEÇME SÖZLER

★ Nerde kalmıştık.

Otelde

★ Gel keyfim gel

Kahveci Abidin

★ Birisinden bir şey sak-
lıyacığınız zaman etra-
fınıza bakın

Ekrem

★ Hakikat bibere benzer.

Realist Hakkı

★ Domatesin salçasına, ka-
dının kalçasına bakılır.

Regarde

★ Yanıyor mu yeşil köş-
kün lâmbası.

Hayır

★ Saç sakal 150 kuruştur.

Sevil Berberi

★ Bu adamı koca olarak
kabul ediyor musunuz?

Evet

★ Evde olan çarşıda da
bulunabilir.

Henri Mayer

★ Her hangi bir mevzuda
konuşurken o mevzunun
haricinde konuşursanız.

Yarım Cümle Hamdi

★ Aşağıdaki haneyi doldu-
runuz.

Boş yer yok ki

★ Arayan belâyı da helâ-
yı da bulur.

Şehir Rehberi

★ Hususi taksi olmaz.

Necati

★ Asit karbonik, şeker ve
meyva tozundan imal e-
dilmişdir.

Neşe Gazozu

★ Kıpırdarsan yakarım.

Yak abi

★ Atladım bahçeye girdim.

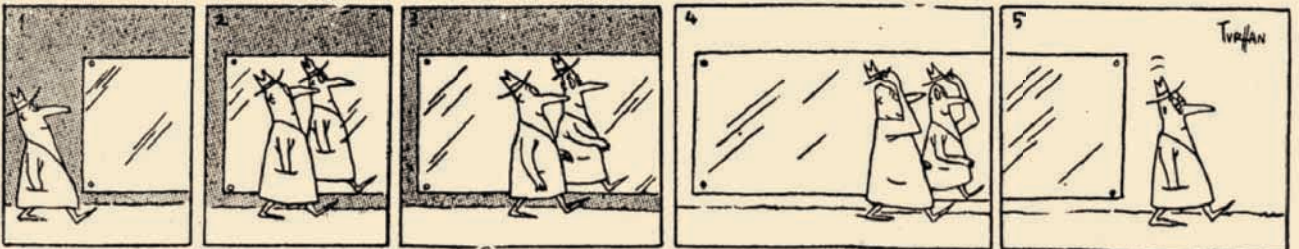
Çık Ulan

★ İnsanlar hayatın kıyme-
tini bilirler mi dersin?

Ne bileyim ben

YAZISIZ.

YAZISIZ.

YEDİ + YEDİ

Bu, Memokrat Partinin büyük bir muvaffakiyetle ve en ileri şekliyle tatbik ettiği ekonomik teoridir. Bu teori aslında Yusuf Peygamber tarafından bulunmuştur. Açık ve basit bir şekilde ana hatlarını şöylece verebiliriz: Her 7 yıl kutluğu, 7 sene bolluk takip eder.

Yusuf Peygamberin nazariyesi bilâhare, Malthus, Ricardo, Adam Smith emsali ünlü iktisadçılar tarafından geliştirilmiş ve en mükemmel şeklini Sayın Menderes'in eliyle almıştır. Esas prensipleri arasında (Bu gün düşünen yarın yaşar), (Herşeyde uzun vade: Borçlarda ve kalkınmada...), (Çektiğimiz sıkıntılar torunlarınızın torunlarının saadeti- nin temelleridir) gibi yerinde ve dokunaklı umdeler vardır. İnanmış ve bağlanmış bir vatandaş olarak bize düşen bu prensiplere uygun yaşamaktır. Siz de öyle yaşayın, e mi?...

MEMLEKETTE
DEMOKRASİ VARDIR!

İSPAT HAKKI

KÜRSÜ

Bu kürsünün sahibi Hürriyet gazetesinin Ankara muhabiri Seyfettin Turhan'dır. Ders meccanidir... Lâkin bir şartı vardır: Sey- 'nin yanında «gazetecilik» bahsini açacaksınız... O he- men başlayacak:

— Bizim Hürriyet niha- yet bir «enformasyon» ga- zetesidir. «Rutin» havadis- lere pek ehemmiyet ver- mez... Fakat bir opiniyon gazetesini ele alalım... Sansasyonel haberlere yer vermesi gerekmele be- raber, spekülâtif havadis-

lere kaçmamalıdır... Ni- hayet bir bulvar gazetesi, hem sansasyonel, hem spe- külâtif, hem de rutin ha- berlere büyük yer ayırabi- lir... İsterse opiniyon gaze- tesi de olabilir... Bütün bunları da sürmanşet vere- bilir... Enformasyon gaze- tesi derken, Paris'te çıkan gazeteleri kastediyorum... Bir havadis, sansasyonel olmakla beraber, spekülâ- tif de olabilir... Rutin ol- ması, sansasyonel, hele spekülâtif olmasına bir mâ- ni teşkil etmez... Bu nos- yonlar. Şinasi Nahit Berker

AZAR!

Ulus gazetesi, ilk de- fa kapatılmıştı... Sebep, İs- met İnönü'nün «Çetin im- tihan» başlıklı makalesiydi. Aradan iki gün geçmişti... Büyük odada, kapının ağ- zına yakın oturmuş, yeşil masa üzerinde, neşrine mü- saade edilen gazetelere, ya-

rı gıpta yarı lâkaydı ile bakıyordum... Birden İsmet Paşa içeri girdi... Girmesi- yle de, çıkışması bir oldu:

— Tembel tembel ne o- turuyorsun?...

Hemen ayağa fırladım, hazirol vaziyeti aldım, yüksek sesle cevap verdim:

— Sayenizde Paşam!

YAZISIZ.

Dolmuş Bir Adam

Yazan: Refi Cevat Ulunay

1 — Hakiki hayatta çeşitli haltlar karıştırmasına rağmen, müfettiş tipi, edebiyatta yalnız iki şekilde kullanılır. İlk olarak ekseri rüşvet konularının temel direkliliğini yapar. Sonra da aldatılmış koca rolünün değişmez aktörüdür. Edebi bir eserde, evli bir kadının yatak odasına bir adam alması gerektiğinde, koca daima teftişe çıkmış bir müfettiştir.

2 — Nikola Gogol'ün müfettişi ise bunlardan değildi. Adı Klestakovdu. Asıl mesleği, jigololukla dolandırıcılık arasında değişiyordu. Bir sokaktan geçtiği zaman, bütün analar, kalpleri çalınmasın diye kızlarını pencerelerden içeri çekiyor, fakat kendileri yarı bellerine kadar sarkarak onu seyretilmeden yapamıyorlardı.

3 — Petroş kasabası haritasında bütün sokaklar, alacaklılardan geçilmez bir hale geldiğinden, kahramanımız Klestakov, köşe başlarında insanı yakasından tutarak borçlarını isteyen hasıs adamların bulunmadığı temiz bir şehre doğru yollanmıştı. Gayesi, kendisi ve uşağının karınlarıyla, bomboş olan kesesini doldurmaktı.

Bir rakamı adetlerin en ufağı olduğu halde en ehemmiyetlisidir. İskambilde en kuvvetli kâğıt; imtihanlarda, müsabakalarda en üstün mevkidir. Sporda bu rakamın yazılı olduğu basamağa çıkanlar birinci olurlar. Suç da, kabahat da buna dehalet edilir. «Bir daha yapmam efem» derler, yahut «hele bir daha yap da bak!» diye tedip ve tehdit edilir. Zamanımızda otomobil dolmuşları «Taksim bir!» diye müşteri cebeler. Muşakada: «Benim bir tamenem.» hitabı müstesna bir tevcihtir.

Ben de çok takdir eylediğim Turhan'ın mizahından, «Dolmuş» da bir adam olmak istedim. Benimle dolmuş tamam olursa kalkabilir. Ve okuyucuların kahkaha ufuklarına doğru yol alır... Böyle olursa bundan bir gurur duyacağım. Zaten hayatta nakil vasıtalarından tutun da içtimai, iktisadi, hattâ siyasi varlığa varıncaya kadar her şeyde bir «dolmuş» luk vardır. Lüks bir arabanın dolmuş yapmasına dudak bükerek. Halbuki en büyük transatlantikten Eyüp vapurlarına kadar bütün deniz vasıtaları «dolmuş» dan başka bir şey değildir.

Bizde «dolmuş» eskiden yalnız kayıklarla yapılırdı. Lehçe taklidinde çok muvaffak olan «Meddah» lar, fıkralarını muhtelif taklitlerle süslemek için Uskudarla Tophane arasındaki dolmuş kayıklarını ele alırlar. Arnavudu, Arabı, Lâzı, Yahudi-yi, Ermeni-yi, Kastanbolluyu, Çerkesi bir kayığa doldururlar. Onları söylete söylete dinleyenleri güldürürlerdi.

Uskudarla Kabataş, yahut Tophane arasında dolmuş yapan kayıkçılar, müşteri celbetmek için türlü çığırkanlık yapırlardı. Uzaktan âbani sarıklı, tahta sakallı, gözleri sürmeli birini görürlerse: «Buyur Hacı efendi!» yi bastırırlar. Adam kayığa bindikten sonra «ben hacı değilim» derse «değilsin ama olacaksın» derler ve böylelikle her yeni müşteriyi birer cümle ile kayığa almak çaresini bulurlardı. Müşteri adedi arttıkça —her yeni lezzetli olduğu için— eskiye itibar azalırdı.

Kayıkçı Üsküdar iskelesinde müşteri bekliyor. Gözleri şaşı, yeşil sarıklı biri kayığa yaklaşır, Anadolu-

da yeşil sarıklılara «Emir» derler. Dolmuşçu politikaya başlar:

— Datlı şehlâ gozlu Emir! Himmetin hâzır olsun. Aha gayığa buyur et ki mubarek gademünle ırzıkım açılınsı!

Buna dayanılır mı? Yeşil sarıklı şaşı kayığa atlar. Arkadan bir müşteri daha gözükür. Kayıkçı bu sefer ona yağcılığa başlar. Şaşı müşteriye de:

— Şehlâ gozünü seveyim Emirim, çavuş ağaya yanında biraz yer ver!

Üçüncü müşteride:

— Şehlâ gozlü Emir! Hele biraz depren yer açılınsı!

Dördüncü müşteride:

— Emirim! Öyle yan bakma.. Acık kımlıdan. Bey de otursun.

Beşinci müşteri gelince dolmuşçu bağırır:

— Ulan eyri gozlü Emir! Boduğunu yitirmiş ayyı gibi ne bakan... Götünü kımrat da gelen ağa da otursun!

Bir dolmuş fıkrası daha vardır:

Meşhur hattat Hâfız Osman Üskü dardan dolmuşa biner. Kızkulesi açıklarında elini kuşağına atar, para kesesini evde unuttuğunu anlar. İşkeleye yanaşırlar. Kayıkçı:

— Ağam bereket!

Der ama, Hâfız Osmanda para yok.

— Kayıkçıbaşı! Ben keseyi evde unutmuşum.

— Ne olacak? Bizim metelik içine mi oynıyacak?

— Yok! Sana bir harf yazacağım. Bedestene götür, sat, sana kayık parasını öder.

Kayıkçı homurdana homurdana razı olur. Hâfız Osman belinden dividi koyundan da bir âbâdi kâğıt çıkarır, bir (vav) yazar, verir. Kayıkçı paraya kavuşmaktan ziyade merak saikasıyla Bedestene gider. Kâğıdı tellâla verir, hemen bir altına satın alırlar. Lirayı alır, cebine koyar. Ertesi gün bakar ki Hâfız Osman yine geliyor. Uzaktan:

— Gel, bana gel... Yine bir şey cızıktır! Seni akşama kadar götürüp getireyim!

Üçüncü fıkra da şudur:

Üsküdardan dolmuş karşıya geçiyor. Müşterilerin arasında Yahudi de var. Kızkulesi açıklarında bir şilep görünür. Yahudi telâş eder:

— Memed Ağa... Memed Ağal!

— Ne var ulan bezirgân?

(Devamı 26. sayfada)

4 — Klestakov'un yollandığı temiz şehrin başı ise dertteydi. Bütün elek üstü şahsiyetler valinin odasında toplanmışlardı. Vali, göbeğine kadar teesüre gömülmüş bir tavırla, onlara, kasabaya bir müfettiş geleceğinden bahsetmişti. «Evet beyler», demişti, «Bir müfettiş... Hem de gizlice yollanıyor. Belki günlerce aramızda dolaşacağı halde onu farkedemeyeceğiz. Zaten bunu sezmiştim ben. Rüyamda, domuz gibi besili iki sıcan görmüştüm. Rahatımızın kaçacağı belliydi.»

5 — «İnsan öleceği varsa ötür, iyileşeceği varsa iyileşir» diye tıbbi bir prensip edinerek ilâc paralarını karısının giyim kuşamı için sarfeden başhekime, vali, «Azizim doktor», dedi, «Hastahanelerin havadar olan üst katını otel haline getirdiniz. Hastalar ahırda yatıyorlar. İlk işiniz otel müşterilerini sepetleyip, hastaları oraya yerleştirmek olmalıdır.»

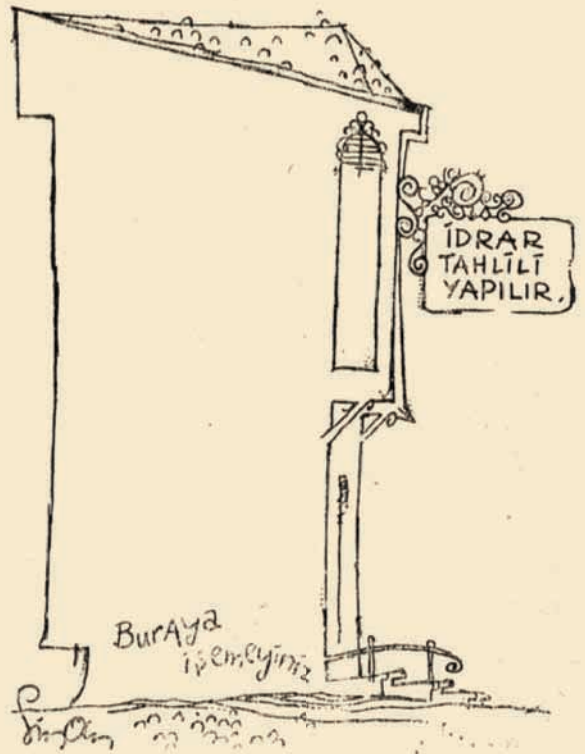
6 — Ahırda yatan hastalar ise, ne müfettişin geleceğinden, ne de valinin verdiği konferanstan habersiz olarak, keçilerin sütleriyle yumurtaları çalmakla meşguldüler. Son günlerde, azraile olan dostluğunu hayli ileriye götürdüğü için kendisine öldü nazariyle bakılan ihtiyar kunduracı bile, hastahanelerin bu verimli saatinde canlanıyor, «Kösedeki muhallebici sütü daha pahalıya alıyor» diye akıl veriyordu.

Bu sütunda her tafta bir a-
damla müşerref olacaksınız...

A AVNİ

Avni halihazırda Kumkapı'da, e-
niştesi Muhsin Bey'in yanında çalış-
makta olan, uzun boylu, gözlerinde
otobüse binmekten mütevellit bir
ürkeklik bulunan, öğlen yemeklerin-
de yazın kavun, peynir, ekmek, kı-
şın tahin helvası yiyen, İngilizce i-
simleri türkçeye çevirip okuyan, ma-
haledeki çeşmeden su taşırken pi-
jama giyen, karakalem resim büyü-
tür, eniştesine kızdığı zaman bildiği
bütün küfürleri eden, sinemada ar-
tistleri sık sık alkışlayan ve tramvay
sahanlığında sık sık rastlanan, vel-
hasıl umumiyetle banka ilânı gibi
hayvanların taklidini yapmak gibi
hünerleri ve pek öğündüğü bir i-
pekli gömleği vardır.

YAZISIZ.

Adem: Bizim hanın kahvecisi.

Ahmet Emin Yalman: Tüccar

Nami: Berber

Cengizhan: Babasının oğlu

Mükerrem Sarol: Doğum ve ka-
dın hastalıkları mütehassısı

Fatma Tetari: Ev kadını.

Necmi Rıza: Manifaturacı.

Esmâ Engin: Ses sanatkârı

KİM KİMDİR ?

Fuat Köprülü: Diplomat

Necip Fazıl Kısakörek: Dâvalı.

Peyami Safa: Muvafık

Hüseyin Cahit: Muhalif

Mithat Dülge: Ehl-i keyf

Şükran Özer: Bilmiyorum.

Ayşe Bânu: Eh, güzel.

Yahya Kemal: Serbest meslek

Celâl Sılay: Şair

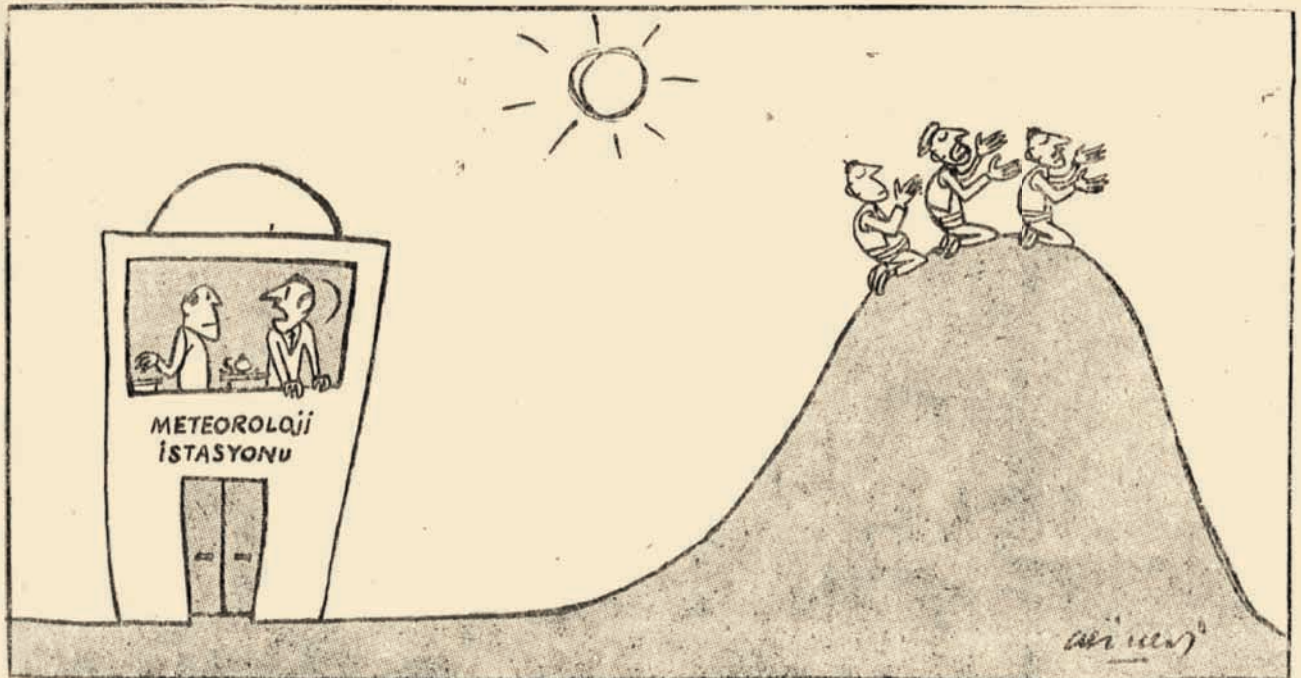
Gönül Beyhan: Silvana Manganoy-
muş (!) (Made in Turkey)

Lütfi Kırdar: Vali

Fahrettin Kerim: Yeşilâycı

Nuri Demirağ: Zengin

Ben: Size ne?

— ANLAŞILAN HAVA BUGÜN YAĞMURLU OLACAKI..

Hayırdır İnşallah!..

Anlaşılmıyacak rüya yoktur. Yeter ki net görünüz. O da olmazsa tekrar görünüz.

A. Yakub Con (Balat): «...Üç arkadaş tam Hilton otelinin kapısından girerken, uzun boylu, ince bıyıklı birisi karşımıza çıkıyor. Bizi baştan aşağıya kadar bir süzüyor. Öteki iki arkadaşımı bırakıyor. Fakat beni içeri sokmuyor. Çok üzülüm. Acaba, bu rüya ne ifade eder?»

Merak edecek bir şey yok. Rüyanızda her halde kravatsızdınız. Kravatlı iki arkadaşınızı alıp, sizi çevirmişler. Bir daha sefere rüyada da olsa Hilton ofeline giderken kravat takın.

Kerim Kara (Van): Rüyamda Adnan Menderesi görüyorum. Hem de her gece.

Yalnız değilsiniz.

Nuriye Ballı (Tarlabası): «Rüyamda evdeyim. Hava çok sıcak. Sere serpe yatağa uzanıyorum. Evde kimseler yok. Stor perde inik. Kitap okuyorum olmuyor. İçimde bir sıkıntı var.»

Yâni, sen ne demek istiyorsun?

İsmet P. (Kavaklıdere): «Altın varaklarla kaplı bir koltuğa oturmum. İplerle de kendimi sıkı sıkıya koltuğa bağlamışım. Derken birisi gelip, yanlış yere oturduğumu söylüyor. Ben de kalkıp adamı dövüyorum. Yüzü gözünü kanyor.»

Rüyada kan görüldü mü bozulur. Demek o koltuğa hiç oturmıyacaksınız.

İbrahim (Üsküdar): Kahvedeyken yanıma tanımadığım birisi geliyor. Elinde (Vatan) gazetesi var. Uzun uzun konuşuyoruz. Adam hoş sohbet falan ama giderken elimi sıkıyor.»

Dikkatli olun. Birisi size kalırlık edecek.

İŞİN İÇİNDEN
KENDİ KENDİ-
NE ÇIKAMAZ-
SAN BABANA
SOR.
H. MATİSSE

BABANA SOR
S. S.

BANA İKİ METREDEN BİR CEKET ÇIKAR MI?

(K. Fazla) Kütahya: Ben geçenlerde arkadaşım Şelâhattinden iki metre kumaş aldım. Ne dersiniz, bana iki metreden ceket çıkar mı?

Biraz müsaade edin. Bu bana sorulan ilk sual olduğu için birden şaşırdım. Bana kalırsa size iki metreden ceket çıkmaz. Hem sizin çeketiniz var. Ceket ne yapacaksınız? Şimdi önümüz kış onunla bir perdesü yaptırın daha iyi, artan kumaşla da kardeşiniz Yakub'a pantolon çıkar. Çocuğun giyecek bir şeyi yok. İkinci sorduğunuz suale maalesef cevap veremeyeceğim. Sonra benim her sorulan suale cevap vermem şart değil zannedersem.

TÜRK LOKUMU NEDİR?

Mr. Manuel (Liverpool): Sizi rahatsız ettiğim için affınızı dilerim, ben şunu çok merak ettim. (Türk Lokumu ne demektir?)

Önce Liverpool gibi uzak bir yerden bana gönderdiğiniz mektup için teşekkür ederim. Efendim, Türk Lokumu şekerlerde satılan şekerden yapılmış bir genç kızdır.

ASLAN YÜREKLİ RİŞAR

R. Kaymakam (Yalova): Aslan Yürekli Rişar Kudüse hangi yoldan gitmiş, hangi yoldan dönmüştür.

Bu sualiniz tarihçiler arasında bir çok münakaşalara sebep olmuştur. Fakat ben kömürlükte bulduğum bir eski kitaptan sualinizin cevabını verebileceğim.

Rişar Cihangir, Taksim, Dolmabahçe yolu ile Eminönü, Cağaloğlu, Beyazıt, oradan otomobille Kudüse, dönüşte Unkapanı yolu ile Taksimden Cihangir'e dönmüştür. Bu seyyahatinin ne kadar sürdüğünü şoförü Folim Hüseyin bütün ısrarlarım rağmen söylememiştir.

Bir Yıldızla Röportaj

KONUŞAN: YILDIZ AVCISI
FOTOĞRAFLAR: BEDRİ

İlk önce beni, terzisinin hesap pusulasını getirmiş biri sanarak, kendisinin evde olmadığını söyledi.

Her ne kadar; bazı yalanların gece elbisesiyle plaja gitmek derecesinde sırtığını yüzüne vurmayacak kadar terbiyeliysem de, gözlerimin sağlamlığından bahis ile, içeriye daldım.

Sonra, onun yardımseverliğinden başlayarak benim mevcut oluyuran hayranlığım da dahil aramızda hiç bir malî münasebet bulunmadığını açıkladım. Yemin ettirdi.

Kavgaların stadyomda, gürlütünun radyoda, muhayyer evlenme tekliflerinin mevsimine göre, parklarda yahut sinemalarda

(Lütfen sayfayı çevirin)

yapıldığını bilirdim ama, röportajların yapılması için en münasip yerin, yatak odası olduğunu da bu fırsatla öğrendim.

Üzerinde; yanan sobaya rağmen, insanın aklına zâtürrie kelimelerini getiren, pek zayıf bir gecelik mümesili vardı.

İşe, fotoğraf çekmekle başladık.

Bir şeyler giyinmesini söyledim. Galiba ters anlamıştı. Daha üzerinden yere

dızlar, rüyalı, okyanusların derinliği falan gibi lâflar da edilebilir.)

Gözleri, uzun uzun daldı. Sanki, sonsuzda birleşecek iki paralelin izdivaç noktasını araştırıyordu. Baktım uyuyakalacak, tutup omuzlarından silkeledim.

içden bir gülüşle (!):

— Hatırlamaz olur muyum, dedi. İlk çevirdiğim film odur. Sonraki filmleminin hiç birinde o heyecanı duymadım.

Sansür hakkında ne düşündüğünü sordum. Öyle birisini tanıımıyormuş. Ta-

Böyle devam ederse değiş-tireceğim.

— Okumayı sever misiniz?

— Tabii. Hem bilirim de. Her akşam gece postası alırım.

— Sinemacılığımızın durumunu hakkında ne düşünüyorsunuz?

İçini çekti. Dertli, dertli:

— Vallahi, gene en iyisi (Peri sineması). (Şule) bozuldu, eskisi gibi değil bir de (Nam) sineması var ama hep iç sıkıcı filmler oynatıyor.

Hayatta en çok sevdiği üç şeyi söylemesini rica ettim.

Yalnız bir şeyi severmiş, onun da adını vermedi.

— Peki, neleri sevmezsiniz?

— Bir kere ev sahibimi sevmiyorum. Çok pinti ihtiyar. Sonra, kapıcıyı sevmiyorum. Tembelin biri.

— Yaşınızı sorabilir miyim?

— Tabii ama söylemem ki...

— Tercih ettiğiniz renk?

— Siyah... Kiri hiç göstermiyor.

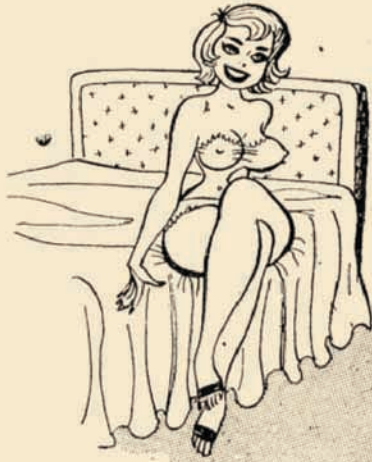
— Yeni filmler çevirecek misiniz?

— Gayet tabii. Benim geçimim bu yüzden. Bir boş vaktinizde siz de gelin. San'atımı yakından görmür olursunuz.

Nezaketinden daha fazla istifade etmek, saygısızlık olacaktı. Veda edip, çıktık.

((Enap Şanabettin'den yağır tasviri... Eğer, hava güneşliyse bu sevici yapamaz. İdarehaneye yaya da gidi'bilinir.))

Bir Yıldızla Röportaj

RÖPORTAJLARIN YAPILMASI İÇİN EN MÜNASİP YERİN YATAK ODASI OLDUĞUNU DA BU FIRSATLA ÖĞRENDİM

düşen ilk parçada, mani oldum:

— Dergimiz fizyolojik değil, artistiktir.

Fotoğraf bahsi bitmişti. İlk cualim:

— Sinemayla alâkanız nasıl başladı? oldu.

(Buraya), Lamartin'in kitaplarından alınmış, bir kadın portresi tasviri yazılacaktır. Alâmisema, yıl-

— Lâf söyledik sana. Lâfren dalga geçineyiniz.

— 13 yaşındaydım, diye başladı. Yakın ahabbların birinin kulelide okuyan oğluyla sinemaya gittik. O gün bu gündür, sinemaların ya perdesindeyim yahut da locasında...

— Peki, dedim. Memzu hatırlıyor musunuz?

Kalbi gıdıklanmışcasına

nımadığı kimselere dair de fikir beyan etmezmiş.

(Bu arada, ortaya hane nüfusundan biri daha çıkar. Bu yeni gelen, yıldızın kedisi de olabilir, kocası da... Her iki halde söylenecek lâf aynıdır.)

— Alah bağışlasın, ne kadar sevimli.

— Evet ama çok hırçın.

— TUH, ALLAH KAHRETSİN DEPOYA GENE DENİZ SUYU KOYMUŞLAR...

YILDIZ AVCISI

FIKRA

Sağır ve dilsizler okuluna müfettiş gelecekti.

Müdür, talebeleri topladı. Ma-lâm işaretlerle:

— Müfettiş bey, tek tek he-pinizin hatırlarını soracaktır. O zaman siz de, koluna dokuna-rak iyi olduğunuzu anlatırsı-nız, diye talimat verdi.

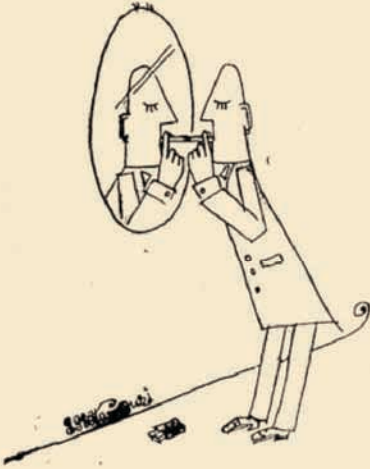
Müfettiş geldi. Mektebi dola-şırken, bütün hastaların ayrı ayrı «Nası!» olduklarını sordu. Hepsini birer kere müfettişin ko-luna dokundular. Yalnız bir ta-nesi müstesna... Sıranın sonun-daki bu adam, müfettişin kolu-na bir kaç kere vurmuştu.

Müfettiş gördüklerinden memnundu. Okul müdürünü tebrik etti.

— Yalnız anlıyamadığım bir şey var. Herkes koluma bir ke-re dokunarak, iyi olduğunu an-lattı. O talebe, niçin bir kaç kere vurdu.

Müdür, talebeyi hatırlamıştı.

— O mu? Kekemedir efen-dim.

YAZISIZ.

Gardaşım Şaban!

Evvelâ mâsus selâm idüp iki elle-rinden sıkarım. İrecep ilen ailesi gardaşma mâsus selâm idüp iki el-lerinden sıkarım. Tefik gilin Haç-çe'ye, Haççe'nin anası Elif anaya, Elif ana'nın gayını İprâm'a, İprâm'ın bilâderi Hüseyin'e, Hüseyin'in baldı-zı Güllü'ye, Güllü'nün efendisi İs-mayıl'e, İsmayıl'in gızanı Tahir'e, Tahir'in bacanağı Sülûman'a, Sülû-man'ın eniştesi Hakkı'ya, Hakkı'nın babası imam Ramiz efendi'ye mâ-sus selâm idüp iki ellerinden sıkı-rım.

Gardaşım Şaban!

Ben Isdanbul'a gelincek, başı-ma çok bi şeyler geliverdi. Diyne bak...

Tiren ilen istasyona inincek, ba-

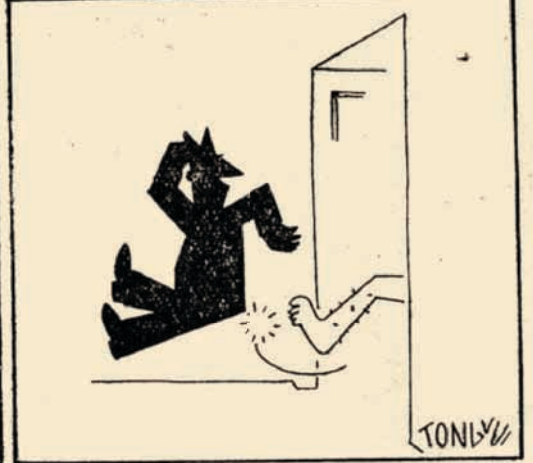
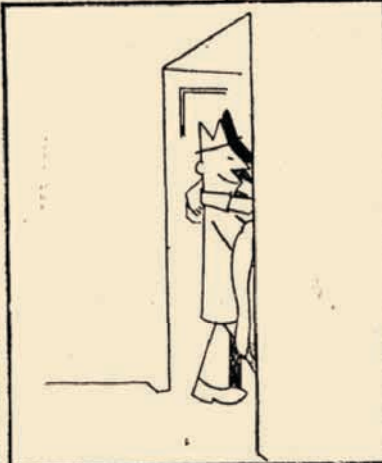
Adnan Veli'den Mektuplar

fura doğru yürüdüm. Bi argadaşa otelin yolunu danıştım. Sirkeci'yi tarif itti. Bu argadaş, doğru yolu gösterincek ağınadım ki Demokrat-mış. Sirkeci'nin oteline girdim. O-telin gapısında oturan mal sâbisine didim ki, «Biz esas Isdanbul'u bil-meyik. Emme paramız ziyade oldu-ğundan, masarıften kaçmayık.» di-dim. «Sen bize Isdanbul'un eyi yer-lerinin ederesesini şu kâhıta yazı-vır» didim. Yazdı. Şiftah anzurut dükkânını yazdıttım. Anzurut dük-âkı kâkı taslı çeşmenin yanına bitişik-miş. Otelden çıktım. İlkin bi dükkâ-nın camında çok bi eyi gasık bağı gördüm. Amerikan gasık bağıymış.

tomofile binmiş gibi oluyo. Ordan çıkıncak, başa bi dükkâna baktım. Herif, camının önüne, bi cansız ga-dın bacağı dibinden kesip gomuş. İnce çorabını da eyicene geydirmiş. Bacağa bakıncak, içeriye bi titre-me düştü. Dükkâncıya didim ki, «len bu bacağın üst yanı nirden oğlum?» diyerekten sordum. «Gümrük daire-sinde duttular» dedi. «Ne gurnaz gümrük dairesiymiş bu? didim, çık-tım.

Anzurut dükkânını buldum. Dük-kâna girincek para tezgâhının başın-da bi kadın oturmuş. Ben şinciye-dek böyle güzel kadın gördümse, candırma binbaşısı Arif bey beni

(Devamı 26. sayfada)

AHMET BEY VE GÖLGESİ

dolmuş SPOR

Hazırlayanlar

HALİT KIVANÇ TALAYER

HABERLERİ EN GEÇ VEREN ve TARAF TUTAN YEGÂNE SPOR SAYFASIDIR

Fox, Tilki demektir

Samuel Fox, Basketbol Milli Takımımızın 115 kiloluk, 45 numara ayakkabı giyen dev yapılı Amerikan antrenörü Spor Oyunları Federasyonundan ayda 12.000 lira maaş istemiş. Halbuki bizimkiler ona ayda on iki bin bir yana, altı aylık hesap karşılığı eline 6000 liralık tutuşturmayı düşünüyorlarmış.

Birisi merak edip bunu Fox'a sorunca Fox: «Bir hesap karışıklığı» demiş, «ben maaşımı dolar üzerinden hesap ederek; 1000 dolara karşılık doların Türkiye'deki serbest piyasa değeri üzerinden 12.000 lira istemişim. Halbuki onlar, bizim dolarları lira ya çevirmişler. Bütün mesele bu!

Maliye vekilinin istifasına İstanbul - İzmir maçı

Uzun boylu, gözlüklü, zayıfça, mendil cebinde mendil bulunmayan ortaokuldan torpille mezun olmuş bir şahıs Ankara Palasta bir arkadaşı ile konuşuyordu. Arkadaşı da Uzun boylu, fakat şişmanca, mendil cebinde mendil bulunan, ortaokuldan değil, liseden torpille mezun olamamış bir şahıstı. Yanlarındaki masada oturan göbekli, çıplak kafalı, ayda 2800 lira maaş alan ve ömrünün yarısı İstanbul - Ankara uçaklarında geçen kısa boylu bir zat bu iki arkadaşı dinliyor, sözlerinden bir şeyler kapmaya çalışıyordu. Kısa boylu zatın kulağına çarpan kelimeler cidden müthişti:

«— Evet Hasan Polat Bu lâstik..... Çürük canım... Tabii tabii akrabasını kayırıyor... Neredeyse kral olacak akrabası...»

«— Olacak değil, oluyor..... Kralı birader...»

«— İstifa etmesi şart.»

«— Bütün gazeteler «istifa et» diye haykırıyor zaten...»

«— Azizim bir mecliste Hasan Polatİstifa etmekten başka çaresi yok...»

«— Bu lâstik İş böyle çürük çıktığına göre... Akraba kayırmamın... İstifa, istifa...»

Kısa boylu zat hemen vestiyere koştu, gri tüylü paltosunu aldı ve sokağa fırladı. Az sonra kendi gibi 2800 lira maaşlı arkadaşlarının yanındaydı. Fefes nefese hikâyeyi nakletti:

«— Bizim Hasan Polatkan lâstik işini becerememiş. Hem de bu işte akrabasına iltimas yapmış. Akrabası bu yüzden kral olacaktı. Zaten bütün matbuat da istifasını istiyormuş.»

Hemen karar verildi: «Hasan Polatkan lâstik işinde akrabasına iltimas ettiği için istifa etmelidir!»

Ve nitekim Polatkan bu görüşmeden kısa bir zaman sonra istifasını verdi.

Halbuki bu istifaya sebep yoktu. Hâdisе tamamen bir yanlış anlamadan doğmuştu. Zira Ankara Palasta kısa boylu mebusun kulağına çarpan sözlerin aslı şöyle idi:

«— Futbol işlerimiz çok bozuldu. Evet, Hasan Polat da kıvıramadı bu işi.. Bu, lâstik topla mahalle arasında çift kale oynamaya benzemez ki.. Çürük canım, bu takım da çürük.. Portekiz maçını atlatsa bile Fransızlara ne yaparız? Tabii tabii Hasan Polat akrabasını kayırıyor. Baksana yeğeni Beşiktaşlı Nazmiyi milli

M Ü J D E

Geçen sene oynanan Türkiye (A) — Fransa (B) millî futbol maçının en taze haberlerini gelecek sayıya yetiştirmek ümidindeyiz.

**HER HAFTA 100.000 OKUYUCUMUZA
1.000.000.000.000 LİRA VERİYORUZ**

Maçları tahmin etmekle ayrıca 8 bahçeli ev, 9 apartman katı, 13 dükkân, 25 kiralık kat, 55 gelinlik kız kazanabilirsiniz.

İştirak için kupon kesmek, kupon doldurmak, kupon yollamak zahmetine de katlanamayacaksınız.

Sadece ve sadece

GELECEK HAFTAYI BEKLEYİNİZ.

YAZISIZ.

DİKKAT

FUTBOLCU!

TOPA BÜTÜN KUVVETİNLE
VURURKEN, DÖVİZSİZLİK-
TEN YENİ TOP İTHAL EDİL-
MİYECEĞİNİ DÜŞÜN!

sebeb oldu !

takıma seçti. Nazmi filvaki iyi oyuncu amma, neredeyse kral olacak...

« Olacak değil, oluyor... Şimdi ki halde gol kralı değil mi Nazmi? »

« İstifa etmesi şart. »

« Bütün gazeteler spor sahifelerinde «istifa et» diye haykırıyorlar zaten... »

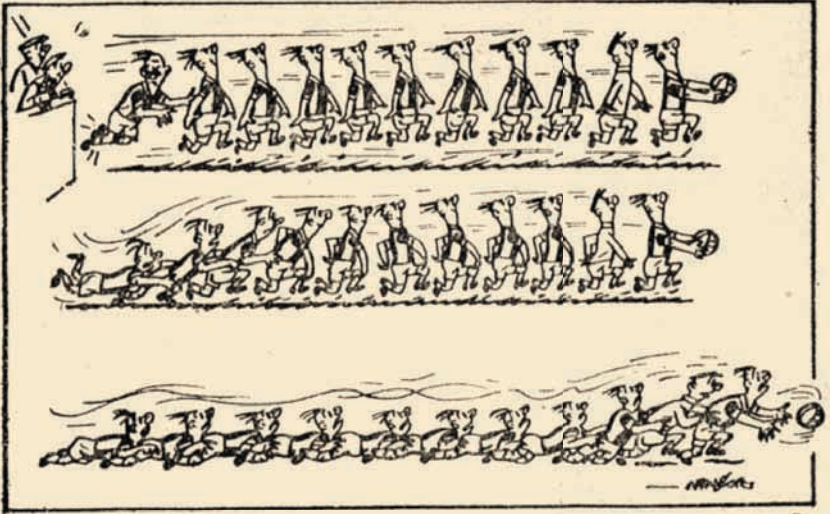
« Azizim geçenlerde arkadaşlarla bir mecliste Hasan Polat bahsi açıldı. Herkes istifa etmekten başka çaresi olmadığına hükmettiler. »

« Canım bu lâtık topa arsada mahalle maçı yapmıya benzemez ki.. Akraa kayırmanın üzerinde durmuyoruz. Nazmi hakkiyle oynuyor amma, Polat istifa etmelidir, istifa... »

Maliye Vekili Hasan Polatkan bu sözlerden çıkan dedikodu üzerine istifa etti.

Fakat Futbol Federasyonu Başkanı Hasan Polat aynı gün basına beyanat verdi: «İstifa etmek niyetinde değilim!..»

Eğer İstanbul karması İzmir'e karşı on bir kişilik takım çıkarılabilseddi, iki tüccar Ankara Falasta belki de o konuşmayı yapmıyacak ve bu netice Maliye Vekili de koltuğundan olmayacaktır.

YAZISIZ.

Vallahi Billâhi Doğrudur

★ Bir Amerikalı gazetecinin: «Güreşçi ile boksör karşılaşsa ne netice olurdu?» sualine, bir okuyucu şöyle cevap vermiş: «Bahis güzel, fikir enfes. Hepsine eyvallah. Fakat bir sual: Erkeklerle kadın güreşse acaba netice ne olur, hiç bunu düşündünüz mü? Suali bu şekilde sorsanız daha enteresan olmaz mıydı?» Mecmuanın

ertesi haftaki nüshasını alanlar, «R.A. ya» başlığı altında şöyle bir yazı görmüşler: «Şahsen tecrübe ettiğim için sormaya lüzum görmedim. Ama siz bilmiyorsanız söyleyeyim: Neticede erkek tuş oluyor.» Tabii, bu cevaptan, sualin sahibinden başka kimsenin bir şey anlamadığını ilâveye lüzum yok.

Bu Haftaki Lig Maçları

RUSYA'da:

Bu hafta yalnız kupa maçları oynanmış ve aşağıdaki neticeler alınmıştır:

Kızıl Yıldız 1 - Kızıl Ordu 0,
Kızıl Birlik 2, Kızıl Parti 2, Kızıl Klub 5. Kızıl Spor 1, Kızıl Gençlik 6. Kızıl Takım 1.

ÇİN'de :

Bu hafta yapılan maçlarda alınan neticeler şunlardır: Tung - Ping - Sen 2 - Cun - Çin - Çen - Kim 0, Ring - Rung - Rang - Rong 3, Ping - Çung - Kim - Suk - Tok - Aç 2, Çan - Gay - Şek 4, Pir - İnç - Yok 1, Sen - Gol - Sok 0, Tut - Top - Tur 9.

YAZISIZ.

hayk mammer

KAZAN VE ÇİZEN: 0662

İSMİM HAYK MAMMER...
DEDEKTİFİM... 1,95 metre
BOYUNDA 95 KİLO AĞIR-
LIĞINDA BÜTÜN PİLİÇLE-
RİN KEŞİLDİĞİ BİR VÜCUDA
MALİKİM...ARKADAŞLARIM
(SAĞOLSUNLAR) ARADA SIRADA
YAKIŞIKLI BİR HERİF OLDUĞUMU
SÖYLERLER...

O AKŞAM GENE KORKUNCU MACERALARIN
VERDİĞİ YORGUNLUĞU DİNLENDİRMEK
İÇİN 150 gr. BEYAZ PEYNİR 250 gr. TURSUSU
YARIM EKMEK VE UFAK BİR ŞİŞE RAKIMI
ALMIŞ EVE DÖNÜYORDUM...

-BU ZAVALLI MÜDAA-
FASIZ HAYVANCIKLARI
KIZARTMAK GÜNAHTIR
DEDİM...
-ÇOK ROMANTİKSİNİZ...
-TABİİ...ROMAN KAH-
RAMANLARI ROMANTİK
OLUR...
-HADI ARTIK YATALIMMI?
-HADI...
BU PİLİÇİ DE BÖYLE
TAV ETMİŞTİM...

TAM BU SIRADA BURNUMA
GAYET İYİ TANIDIĞIM BİR KOKU
ÇARPTI...YILDIRIM GİBİ ATILDIM..

BU BİR BALIK KOKUSUYDU...
BALIK ETİNDE BİR PİLİÇ TORİK
KIZARTIYORDU...

YUMRUĞUMU
SIKARAK-ULAN
HERGELELER
DİYE GÜRLLEDİM
HEM BALIKLARI
YÜRÜTÜRSÜ-
NÜZHEM DE
ZAVALLI KIZ-
CAĞIZA KIYAR-
SINIZ HA...
ALACAĞINIZ
OLSUN!

ETRAFTAKİ İPUÇLARINI BULMAK
İÇİN DERHAL FAALİYETE GEÇTİM...
BULDUĞUM İPLERİ İLERİDE UÇLARI
İŞE YARAR DİYE CEBİME ATTIM.

ERTESİ SABAH
UYANDIĞIM VA-
KİT SEVGİLİM
YANIMDA CANSIZ
YATIYORDU...

HAFTAYAK
insan avın-
da.....

Hikâyemizin cereyan ettiği tarih-
lerde, Boliviya'da iktidar bir kabare
dansözünün kalbinden farksızdı. Gün
olur, 12 saat içinde bir kaç defa sa-
hip değişti. Nitekim bir gece,
yataklarına Don Camillo Perez'in
ömrüne dua ederek giren (La Paz)
halkı, ertesi sabah, başında Don ol-
mayan Manueto Herrara iktidarına
göz açtılar. O günleri gören ihtiyar-
ların söylediğine bakılırsa, bu ikti-
dar boyunca, Boliviya'da yaşayan
kimselerin açabildikleri tek şey de
gözleridir zaten.. Manueto Herrara'n-
nın parlak istikbali daha çocuklu-
ğunda etrafındakilere âşikâr olmuş-
tu.

Diktatörün Ölümü!

Anlatan : Alplâçin
Resimler : Oğuz Aral

eski tarihli bir testi şarabı seyahata
tercih etmişti.

Boliviya'da hayat, üstüste gelen
iki cebir dersi kadar tatlı bir hal al-
mıştı. Bunun çaresi yoktu. Manue-
lo'nun iktidarı güneş gibi mutlak ve
ebedi görünüyordu. Aynı zamanda
da, bir (Yale) kiluı sağlamlığında
idi. Bolivyalılar işi Allaha bıraktı-
lar.

Fakat Diktatörün ve hafiyelerinin
kiliseye karşı gösterdiği yakınlık,
halkın Cenabı Hakka dilediği gibi
yalvarmasına fırsat vermiyordu ki...

Manueto Herrara hayatta iki şeyi
severdi: Parayı ve atları.. Onun in-
dinde kadın geri plandı. Tıpkı en

yüksak dağları fon olarak kullanan
rejisörler gibi..

Bir gün, beyaz atına binmiş, şeh-
rin sokaklarında dolaşıyordu. Gözü-
ne bir çift tarak, bir şal ve beyaz
bir keçi ilişti.. Taraklar, kızın başın-
da, şal omuzunda, keçi de arkasın-
daydı.. Kızın adı Carmen'di.

Manueto, onu sarayına davet etti.
Carmen akıllı kızdı. Meşhur adaşı
gibi, onun da kanı yangınlı, vücudu
kıvrak ve zekâsı keskindi. (Hayır)
dese de, hiç bir şeyin değişmiyece-
ğini biliyordu. Razi oldu. Manueto,
atları unutmuştu. Artık, sadece Car-
men'i ve parayı seviyordu.

Boliviya'nın havasına bir şeyler ol-
mustu. Sanki oksijen bitmiş gibi,
herkes nefes darlığı çekiyordu.

Halkın, vergi ödemekten, ellerin-
de kala kala bir kimlik cüzdanları
kalmıştı. Toprakla tek alâkaları ise,
yere düşen gölgeleriydi. Memleketin
ileri gelenleri toplandılar:

— Bu böyle devam etmez, dediler.
Akıllarına son bir çare olarak
Carmen geldi. Ne de olsa, halkın a-
rasından çıkmıştı. Onların halinden
anlardı. Araya adamlar koyup, gizli
bir konuşma yaptılar. Carmen'e hâli
pürmelâllerini açıkladılar.

— Ocağına düştük. Bir şeyler yap,
diye yalvardılar.

Carmen, biraz düşündü:

— Kolay, dedi. Manueto'yu, sizin
için sadece bir hâtıra haline soka-
rım. 15 gün müsaade edin..

Sevindiler. Fakat şaşkınlıkları da-
ha fazlaydı:

— Ama Sinyora Carmen, bu adam
şeytan kadar kurnazdır. Biz de de-
nedik. Bomba, kurşun, bıçak, zehir..
Hepsini denedik. Hepsinden de kur-
tuldu.

(Devamı 26. sayfada)

(LA PAZ) HALKI MANUELOYA MUHABBETLERİNİ MUHTELİF YOLLARLA
İZHAR ETTİLER.

Doğumuyla annesinin, yaşamasıyla
dd 16 yıl sonra babasının ölümüne
imkân hazırladı.

Rivayete göre, babasının ölümüne
sebebi, beraber çıktıkları bir avdaki
kazadır. Maamafih, bazı kimseler
asıl sebep diye Manueto'nun babası-
na olan muhabbetinin derecesini
gösterirler.

Bu parlak politik şahsiyetin hik-
met-i hükümeti yeni yeni vergiler
ihdas edip, av tertipleriyle sürüp gi-
diyordu. Bu arada Bolivyalılar ona
olan bağlılıklarını çeşitli yollardan
ispata çalıştılar.

Bir keresinde attıkları bomba pat-
lamadı. Tabii bunda yegâne suçlu
bizzat Manueto Herrara idi.

Çünkü inhisarlar nâzarlığı da, bü-
tün diğer nezaretler gibi onun tara-
fından temsil ediliyordu.

Bir defasında da, geçeceği köprü-
nün ayaklarını kestiler. Bu da ne-
tice vermedi. Zira Manueto, oturmuş
olduğu içki masasında rastladığı çok

KOLTUKÇUNUN Rüyası

YAZAN: DOLMUŞÇU ALPLAÇIN
RESİMLER: BEDRİ KORAMAN

Herkes rüya görür. Gece bekçileri bile. Fakat renkli rüyalar, yalnız üç meslek (!) erbabına mahsustur.

1) Define arayanlar, 2) İdealistler, 3) Aşıklar.

Hikâyemizin konusuna esas olan rüya, alelâde siyah - Beyaz bir rüyadır. Sansür heyetinin dalgınlığına gelmiş bazı filmler kadar terbiyevî veya her kısmında üç beş kişinin ölümü pahasına insanı oyalyan 30 kısımlık Amerikan filmleri gibi öğretici değilse de, gene de ilgi çekici. Ümit ederiz ki, siz de öyle bulacaksınız. ★

Hangi mânada alırsanız alın, koltukçuluk yorucu meslektir.

İnsanların, rahatlık mefhumu hakkındaki telâkkileri çok değişiktir. Sonra, oturdukları koltuğa göre de farkeder. Mesleği yutmuş olsanız, altın varaklarla kaplasanız, bir dişçi koltuğunu kimseye beğendiremezsiniz. Sinema koltuklarının gıcırda-maması gerekir.

İdare meclisi âzalarına veya her-kangî bir genel müdüre yapacağınız koltuk ise, yatak kadar rahat olmalıdır.

(Huzur koltuk yapım ve tamir evinin) sahibi İrfan efendi, çarşı içindeki mağazasında oturmuş düşünüyordu. Adını şimdi hatırlıyamadığım bir âlim, insanları iki gruba ayırmış: Düşünenler ve düşüncesizler.. Bu tasnife göre, İrfan efendi 1 inci grubun ön saflarına düşerdi.

Akşam yaklaşıyordu. Kalfa ve çırak gideli hayli zaman oluyordu. İhtiyar koltukçu, kapaklı, altın cep saatini çıkarıp baktı. Yediye yirmi vardı. Kendi kendine:

— Nerede kaldı bu adamlar, diye söylendi. Artık gelseler de şu koltukları alsalar..

Böyle derken, döşemeleri değişmiş üç parçalık bir takımı kaştediyordu. Malın sahibi olan zat, daha öğle vakti telefon edip, onları almak için adam göndereceğini söyle-

mişti. Dükkânın kapanma saati yaklaştığı halde, ne gelen vardı, ne giden..

Mağazada, bu üç parçadan ayrı olarak, bir tuvalet taburesi, orta halli bir divan, deri kaplı bir sandalye, sık ve gösterişli bir koltuk daha hazır bekliyordu. Günün yorgunluğu, İrfan efendiyi derin bir gevşekliğe doğru itmekteydi. Muvafık bir gazeteci gibi kendisini bıraktı..

İlk önce yanlış duyduğunu zannetti. Hayır, yanlışlıyordu. Kendi anışneçürüğü kumaş kaplı tuvalet taburesiydi.

Soğuk ve yapmacık bir tavırla:

— Oh, diyordu. Bu biçimsiz yerden kurtulacağım için, o kadar memnunum ki.. Benim ait olduğum ev nerde, burası nerde? Sonra, hanımımı da göreceğim geldi. Bu koca

şehirde onun kadar güzel, onun kadar kıbar bir kadın daha bulamazsınız. Üzerime oturduğu zaman bir tuhaf olurum. Ağaç kısımlarım tuşaşacak zannederim.

Yayları tamir edilmiş ihtiyar divan:

Bu duygu benim de yabancım değil, dedi. İyi bilirim.

Tuvalet taburesi, küçümseyen bakışlarla divanı süzdü:

— Sen o zevki nereden tanıyacaksın? Hanımın saçlarını omuzlarına döker, iri yeşil gözleri aynadaki aksinde saatlerce taranır. Teni kumaşıma değdikçe gıcıklanırım. Ne saadet, düşünün bir keré, Kimse benim kadar ona yakın olamaz.

Divan, kalın, boğuk sesiyle onun sözünü kesti:

— Atma yahu, kocası yok mu bu kadının?

— Rica ederim, bana hitap ederken daha nazik olunuz. Evet, kocası var. Ama bir koca ne demektir? Alt tarafı bir koca işte.. Benim kadar onun sırlarını bilemez.

Deri kaplı, ciddi tavırlı sandalye sordu:

— İsmi ne hanımının?

— Gülperi.

Öteki üçü birden bir hayret çığlığı attılar.

Tuvalet taburesi merak etmişti:

— Kuzum, ne oluyor size? Nesi var yani bu ismin?

... TENİ KUMAŞIMA DEĞDİKÇE GICIKLANIRIM.

Siyasi Ata Sözleri

A

- ★ Armut ağacından, muhalif iktidardan uzağa düşmez.
- ★ Armudun sapı, muhalefetin çöpü var.
- ★ Aşağı tükürsem sakal, yukarı tükürsem bıyık, tükürüğü yutarsam siyaset.
- ★ At binenin, kılıç kusananın, koltuk uykuluyanın.
- ★ At binicisini, halk a-dayımı tanır.
- ★ Atta karın, iktidar da burun.
- ★ Ateş böceğini görse yangın sanır muhalefet yapar.
- ★ Atılan oy geri dönmez.
- ★ Ayıpsız iktidar arayan iktidarsız kahr.

İlk önce divan cevap verdi:
— Hanımını ben de tanyorum. Bizim evin sahibi, hanımının şoförüdür. Hani söylemiştim ya, senin hissettiğin o ateşi, gıcıklanmayı falan bizde biliriz diye.. İşte o dalga. Bozulan tuvalet taburesinin bir parça tutkalı yere düştü.
— Peki, siz?..
Ağır başlı, kelli felli deri sandalye hayâl kırıklığını açığa vuran bir sesle:

— O bayan benim de yabancım değil. Ama şahsan bir alâkamız yok. Haftanın muayyen günü idare heyetimizin toplantılarına geldiği zaman bana şöyle bir ilişir. Ötekiler sordular:

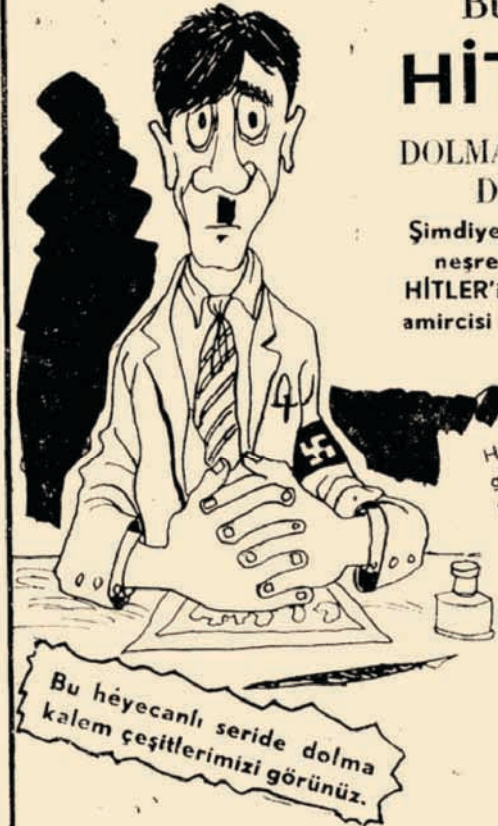
— Sizin vazifeniz resmi midir?
— Hayır.
Sonra, sıkıla sıkıla ilâve etti:
— Üç senedir, (Himayeî ahlâk) cemiyeti merkez idare heyeti odasındayım.
Uzun bir sessizlik oldu. Neden sonra kanape, yün kumaş kaplı şık ve züppe koltuğa döndü:
— Belki bu bayanı siz de tanıyor-sunuz?
O, boğuk bir kahkaha attı. Sesi sevimsiz ve çatlak çıkıyordu:
— Hem de hepinizden iyi. Gerçi benim bulunduğum yerde boşboğazlık yapanları pek sevmezler amma, ne de olsa, hiç biriniz yabancı sayılmazsınız. Evet, Gülperi hanımı kim-

Büyük İfşaat

HİTLER'in

DOLMA KALEMİNİ BEN DOLDURDUM

Şimdiye kadar hiç bir yerde neşredilmemiş bir hatıra
HİTLER'in sadık dolma kalem amircisi **TUKENMEZ CEMAL'in** ağzından

Hitler bana Cemal, dedi. 4 gündür Eva ya bir tek satır yazmadım. Çok istirap çekiyorum diyerek dolma kalemini uzattı..
Tam bu sırada Hitler gözlerini göklere kaldırarak.
— Ah işte yine Parker 61'ler geliyor diynce..

Hitler ve Cemal Dolma Kalem Denosu

se benim kadar yakından ve iç yü-züyle tanıyamaz. Ben de onun odasındayım.

Tuvalet taburesinin vişneçürüğü kumaşı hiddetinden morarmıştı:

— Yalan söylüyorsunuz. Eğer odasında olsaydınız sizi tanırdım.

Koltuk kayıtsızdı:

— Kızmayınız şekerim. Ben onun evindeyim, demedim ki, Şehrin meşhur iş kadınlarından (Kibar Berrin) hanımın evindeyim ben.

Millet şaşırılmıştı.

★

Tabii, İrfan efendiye dalmış olduğu uykudan, kapanma vaktinin geldiğini haber veren çarşı bekçisinin uyandırdığını söylemeye lüzum yok.

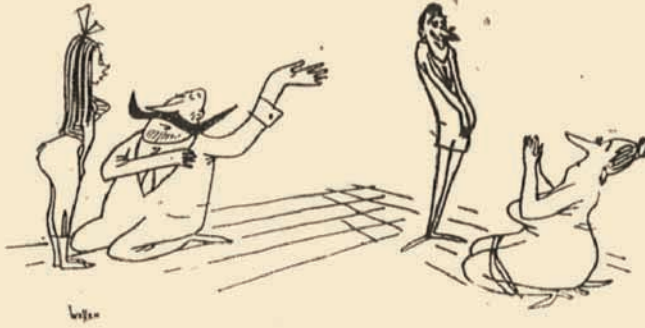
— Bu eğlenceli bir roman mı?

— Bayım, bu tıpkı hayata benzeyen bir romandır. En eğlenceli gibi görüldüğü bir anda belki çok acıdır ve hakikaten de pek neşeli..

— Kâfi, kâfi! Anladık. Zahmet etmeyin.

— İçinde aşktan, meşkten bahis bahis var mı?

— Var bayan. Fakat, belki sizin istediğiniz derecede değil. Son günlerde bu çeşitten o kadar çok roman çıktı ki, artık söylenecek söz kalmadı. Hele tarihe ün salmış zamanların hayatlarından, aynı cinsler arasındaki münasebetlerden bahsetmeğe hiç lüzum yok; bunlar çoktan bıkılmış, eskimiş mevzulardır. Hayat bir garip aşk sahnesi oldu; yalnız, şu son altı ay içinde on bir babanın öz kızlarına aşık olduğunu, dört kaynananın da damatlarına deli gibi vurulduğunu gördük. Neyleyim ki, umduğunuzu bulamayacaksınız. Sayın millet vekili Maşu aşk işlerinde müşkülpeşent değildir; ama, hakkı da yok değil? Ne yapsın

HAYAT BİR GARİP AŞK SAHNESİ OLDU...

başını kaşıyacak vakti yoktur. Dilediğiniz gibi bir roman olmadı için özür dilerim, bayan.

— Öyle işe, ciddi bir siyasi roman?

— Aman efendim, rica ederim! Bendenizi güldürmeyiniz! Bir şey hem sayılsı, hem de ciddi olabilir mi? Bu bir millet vekilinin hikâyesidir.

— Hangisinin?

— Çok rica ederim, isimlendirmeye çalışmayın. Bu ki-

tapta adı geçen şahıslarda bazı kimseleri tevhehüm etmek on paralık fayda vermez. Bu romanda sırları çözecek bir anahtar bulacak değilsiniz. Burada ne şimdiki millet vekillerimizin, ne de içinde bulunduğumuz olayların münasebeti vardır. Bu düpedüz bir karikatürdür.

— Elbette bir gayesi olacak? Her hangi bir partiyi hicvetmek için yazılıyor değil mi? Doğru söyleyin hangi fik-

ri müdafaa ediyorsunuz?

— Bayım, eğer okurken vicdanınızın sesini dinlerse- nüz, bunların hiç birinin bahis konusu olmadığını göreceksiniz. Maşu'nun fikirleri vesveselerinden daha az ehemmiyetlidir. Politikacıların işledikleri budalalıklara, Fransız orta sınıfını da iştirak ettirmek lüzumunu duydukları andan itibaren, bir orta sınıf siyasetinin acemilikleri, saçmahlıkları büyülmüş portresini yapmak icap ediyordu. Bu kukladan başka bir şey değildir. Bunda benim bir suçum var mı?

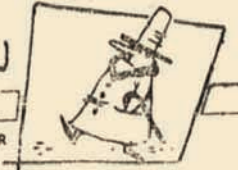
— Bir kukla mı? Peki bu kadar yüksekte konuşabilmek için siz kim oluyorsunuz? Bir salâhiyetiniz var mı?

— Evet bayım, var! Ben bir vergi mükellefiyim ve her gün «Fesmi Gazete» yı okurum. Siz de benim gibi bir vatandaşsınız. Maşu'yu okuduğunuz zaman bana hak vereceksiniz. Şuna eminim ki, romanın daha hırpalayıcı olabileceğini ve benim insafı davrandığını anlayacaksınız.

SAYIN MİLLETVEKİLİ, MAŞU

Vasıfı Andre Çel

FRANSA'NIN KANLI MECLİSİN DENİZLERİNDEN AKIP BOŞANIR

Ortada ölüm halinde bir insan bulunduğu için, ilk anda hüznün veren, fakat bir icra memurunun kuyruğu titretmesi bahis mevzuu olduğundan dünyanın bayram etmesi lâzımlan sahneler.

Şişeler sesizce birer birer, sonra, ikiye ikiye girmişlerdi. Doktor Bernvil'in ilk ziyaretlerinde, hastanın baş ucunda terbiyeli terbiyeli oturuyorlardı. Sonra, birden işi aştılar; odaya kısmı kullileriyle akın etmeğe başladılar. Aynı malı bir kaç kısma bölüp, ayrı ayrı şeylermiş gibi satmağa kalkan bakkalların sersemce zekâsiyle hareket eden eczacıların durup dinlenmeden piyasaya sürdükleri ol'lu, ol'li, al'lı bir sürü ilâç şişesi için ayrı bir masa lâzım oldu. Şimdi şişeler rahat rahat oturuyorlar ve önlerindeki bir kavanoz kaşesinin ardından mantardan miğferleri ve etiket-ten kalkanlarıyla gözlüyorlardı...

Evet bir adamın ölümü-

nü gözlüyorlardı.

Adamda ilk göze çarpan sanki denizde bir tahta parçası gibi uzanmış kazazede eleriydi. Sonra, entarinin düğmesiz kol kapaklarından fırlayan iki sıkı kolu kaplamış kıllar, surati bir yosun gibi saran sakallar, şimdiden bir kuru kafa olmak yolunu tutmuş bir baş ve Tuluz'ların dedikleri gibi, «İcra memuru bay Maşunun tükürülecek ağzı» görünüyordu.

Lâf buraya gelmişken bir iki şey söyleyelim:

Herkesin her hangi bir şekilde hayatını kazanacağı ve hattâ servet yapabileceği böyle bir devirde, hâlâ bir çoklarının icra memuru olması, bunların göz yaşından başkalarının çektiği acıdan zevk alan birer sadık oldukları hak-

katini ortaya çıkarır.

Evet icra memuru bir sadık'tır. O, kirli yazı odalarında, köhne masaların üzerinde, tozlu dosyaların arasında her gün bir zavallı aileyi yutarak zevkini tatmin eder. Onu heyecan-

dan titreten zevk vasıtaları da şunlardır: Renkli ödeme emirleri, ihbarname-ler, harçlar, korkudan gözleri dönmüş bir zavallı, hıçkırık hıçkırık ağlayan bir çocuk, darma dağın edeceği yemek odası takımı, kaldırımında göreceği kol-tek.

İcra memurunu canavarlar tasnifinde ahtapot ile sırtlan arasına korsanız, onlara büyük bir iltifatta bulunmuş olursunuz.

İstemiye istemiye bahsettiğim Maşu, bu cins mah-

BİR İCRA MEMURUNUN KUYRUĞU TİTRETMEİ BA-
HİS MEVZUU İDİ...

AMERİKADA PARTİCİLİK

Hoca talebeye so-
rar:

— Bu güzel oku-
lu kim yaptırdı?

— Başkan Truman.

— Bu asfalt yollar
kimin eseridir?

— Başkan Truma-
nın.

— Peki... Ağaçları
kim büyüttür, çiçek-
lere kim koku ve-
rir?

— Tanrı!

Arka sıralardan bi-
ri bağırır:

— Atın şu Cumhu-
riyetçi dışarı!

ŞURAYA
İŞEYEN
EŞİKTİR

YAZISIZ.

lûkatin en üste gelenlerin-
den biri idi. Eğer kanun
menetmemiş olsa, çocuğu
çocuğu yataklarından sü-
rükleye sürükleye çıkara-
rak, eşyayı pencerelerden
atarak sanatını geceleri ic-
ra ederdi. Tuluz'da onun
ürkek adımlarla duvar dip-
lerinden sıyrılarak bir fe-
lâket doğurmağa doğru
kaydığını gördükleri za-
man, ihtiyar kadınlar haç
çıkartır, bir tehlike sezen
köpekler kalkık ayakları-
nı indirmeden çişlerini ke-
serlerdi.

Fakat, şimdi Bay Maşu
bunların hiç birini yapacak
durumda değildi. Kuyruğu-
nu titretiyordu. Altmış beş
yıl bataklık ve çirkef içinde
geçmiş bir hayat, termo-
metrenin civasını patlata-
cak bir ateş meydana geti-
ren bir veremle sona eri-
yordu. Son treni kaçırma-
mak için nefes nefese ko-
şan bir yolcu halinde idi.

(Devamı var)

BIT PAZARI

Derleyen: Eskiçel

Tatlı söz yılanı bile deliğinden çı-
karır ama, ben, sayın Menderes'in
tatlı tebesstümüne karşı mukaveme-
timin zayıf olduğunu zannetmiyo-
rum.

Peyami Safa

(Tenkid ve İyi Niyet

13/12/1955

Milliyet

—«O»—

Ben aklımdan müştekiyim

Şu yirminci asırda

Varsa aklını beğenen şair

Parmak kaldırsın da göreyim

Eğer şiir benim yazdıklarım

Hele şair de benim gibi yarım

Şiire de saire de ELVEDA!..

Rüştü Çetin

Toprak

Not: Şair (!), İçel mebusudur.

—«O»—

İki yıldan beri aranan bir yük

vagonu garip bir tesadüf eseri ola-
rak nihayet ortaya çıkmıştır. Devlet
Demiryolları teşkilâtına bir tamim-
le kayıp vagonun aranması bildiril-
miş hiç bir tarafta yük vagonuna
rastlanmadığı gibi bir aralık da Tür-
kiye hudutları dahilinde böyle bir
vagonun mevcut olmadığı kanaatine
varılmıştır.

Tercüman — 11/12/1955

Sıvas (Hususi)

—«O»—

Fakat Gönül Bayhan'ın sancısı de-
vam ediyordu:

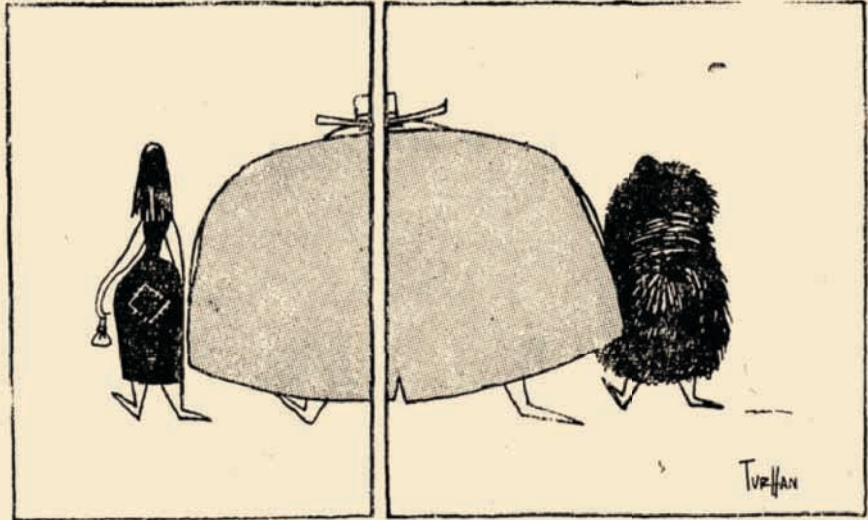
— Evinizde termofor var mı? de-
dim. Koysanız.

— Termosifon yok efendim. O-
nun yerine şofben koymuşlar. Bu
müteahhitler işte böyle...

C. Bayhan'la konuşma

L. Kerim - Yeni Venüs

Sayı 11 — 26/11/1955

KARISI VE METRESİ

— KORKMA BE YAHU. ETRAFTA CANAVAR FALAN OLSAYDI BU TEPEDEN
GÖRÜRDÜK.

Limon limondur, her yerde ekşidir. Enişte de e nişte. Oldum olası tatsızdır. Eğer Tanrı size de bir kız kardeş yahut teyze falan verdi ve zavallının biri de kalkıp onlarla nikâh dairesine gitmek gibi bir budalalık yaptıysa iyi bilirsiniz. Adamcağız ya aldığı hatunla birlikte bütün aileyi beslemekten, ya da kardeşinizle aynı yorganı paylaşmaktan ötürü garip bir gurur duyar.

Bizimki de, teyzemi almak ve dalbudacağı fazla olan seçeremizdeki 47 kişilik ufak bir kadronun levazım müdürlüğünü yapmanın üstünlüğünü hissettiğinden, işaret parmağını suratının ortasına dayayarak:

— Sen bir tembelsin, dedi.

Kendisine, sözlerini dinleyebilmem için gözümün çıkarılmasının hiç bir fayda sağlamıyacağını, parmağını her hangi bir tarafıma sokmadan da konuşabileceğini hatırlatıp:

— Ben tembelliğimden şikâyetçi değilim, cevabını verdim.

Eğer ailemdeki 46 canlının aç kalmasından korkmasaydım böyle yumuşak bir şekilde konuşmaz, yer yüzünün bütün eniştelere ders olacak sert bir harekette bulunurdum.

Hatırlatmam üzerine, tırnaklarında bir orduyu hasta edecek bollukta mikrop bulunan sevimli parmağını geri çekmek nezaketini gösteren eniştem, metroya vurulsa kilometreler tutabilecek uzun nasihatlerde bulunduktan sonra:

— Madem ki elin kalem tutuyor, dedi, madem kalemin en namuslu hizmetçileri bile ayartacak kadar kuvvetli, bari ondan faydalan da otur bir şeyler yaz. A

Hizmetçilerden başkaları için bir şeyler yazmak... Bu fikir çekici geldi bana.

— Peki, dedim, bir deneyelim bakalım.

— Ne yazacaksın.

— Hayatımı.

O da, hayatımda haylazlıktan, mahalle kızlarıyla düşüp kalkmak ve okullardan kovulmaktan başka bir olay geçmediğini söyledi.

— Sevgili eniştecğim, dedim, malûm ya canlılar yer yüzüne bir kaç defa gelirler. Garip bir tesadûf eseri bana eski yaşadığım hayatlar malûm oldu. İlkinden başlayıp sırayla onları yazacağım.

— Asaletine bakılırsa ilk defa bir kiral olarak geldin her halde.

— Hayır ilk gelişim eşek olaraktı, dedim.

— Belli, cevabını verdi ve böbrekleri üşümesin diye kendine yün çorap ören teyzeme bizim ailede irsi bir delilik olup olmadığını sordu.

Kadıncağızın şaşırarak yalnız bir cevap vermesi korkusuyla:

— Çok değil, sadece 19 tane, diye atıldım. Fakat merak etmeyin, bunların hepsi tımarhanelik değildi. Babamla büyük amcam, çoğu zaman herkes gibi dışarda dolaşabiliyorlar ve insanların gırtlaklarına sarılmadıkları müddetçe kimse onların deli olduklarını anlayamıyordu.

Eniştem korkuyla boynunu okşadı ve:

— Peki, peki, diye homurdandı, nasıl bilersen öyle yap.

Ben de oturup hatıralarımı yazdım.

Ve Rab Nuh'a dedi: Sen bütün evindekilerle gemiye gir, çünkü seni önümde bu nesil için salih gördüm. Bütün yer yüzü üzerinde zürriyetlerinin sağ kalması için, kendine her temiz hayvandan erkek ve onun dişi olarak yedişer ve temiz olmayan hayvanlardan, erkek ve onun dişi olarak ikişer, göklerin kuşlarından da erkek ve dişi olarak yedişer alacaksın. Çünkü ben yedi gün sonra, yer yüzü üzerine kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım, yapmış olduğum her yaşayan şeyi toprağın yüzü üzerinden sileceğim. Ve Nuh, RABİN kendisine bütün emrettiğine göre yaptı.

Tekvin, Yedinci Bab.

Eşeklikten Eşekliğe

YAZAN: BÜLENT ORAN
RESİMLER: TURHAN SELÇUK

Resmi hepiniz görmüşsünüzdür. Hani bir karikatüristin yapıp da bir sürüsünün faydalandığı bir konu vardır. Resim şöyledir. Elektrik merkezlerindeki ölüm alâmeti farikası kuru kafaların yanı başında bir şerare çizilidir. İşte gök yüzünde, o şerareye benzeyen bir şimşek... Sonra, Rübensin tombul kadınlarının butlarını an-

— EVLÂDIM, NEDEN GELMEK İSTEMİYORSUN?

dıran bulutlar... Yağmuru gösteren iğik bir kaç çizgi... Romatizmaları sızlatan bu rutubeti fazla atmosfer içinde Nuhun, o havuzda bile binilmeye cesaret edilemeyecek meşhur gemisi... Gemiye dayalı bir kalas... Kalasın kara tarafında kuyruğunu dikmiş ve ırkının bütün inatçılığıyla içeriye girmemeğe çabalayan bir eşek, öte yanda ise yılmadan hayvancağını içeri çekmeğe uğraşan Hazreti Nuh...

İşte ben, gemiye binmemek için ayak dıreten o eşektim. Başkaları hakkımda kötü düşünürlerdi, belki de bana koca kafalı, uzun kulaklı yahut inatçı mahlûk derlerdi ama kazın ayağı öyle değildi. Ben, insanlar dahil bütün hayvanlardan daha ileri görüşlüyüm. Bir sürü haşaratla birlikte gemi adı verilen o salaşpura binmek akıl kârı değildi. Gemi gemiye benzese bile inadımın en önemli sebeplerinden biri de eşimle aramın açık oluşuydu.

Evlenmeden önceki aşk hayatımız sırasında melekleri dahi kışkandıracak derecede güzel huyları olan sevgilim, kafamın düşünmeye mecali bulunmadığı yorgun bir anımda, kendini bana eş olarak kabul ettirmek açığözlülüğünde bulunmuştu.

Ben, evlenmenin mahzurlarını kestirecek kadar zekâsı olan bir eşektim. Buna rağmen kadının fendine kurban gitmiştim. Daha bal ayımız bile bitmemişken, sevgili karıcığım:

— Ben artık çalışmam, madem evlendik bana bakmağa mecbursun, diye diretti.

Kendisine hayatın müşterek olduğunu iza ha kalktımsa da bir türlü anlatamadım. Sadece:

— Ben kadını, diyor, başka bir şey bilmiyordu.

Eninde sonunda, tembelliğini kadınlara verilmiş ilâhi bir hak olarak kabul ettirdi.

Ben çalışırken o nalları dikip debeleniyor, karnını güneşin sıcaklığında ısıtıp duruyordu.

(Devamı var)

Berberler ve İnsanlar

(Başaralı 12. sayfada)

çarpsın. Gadını vallaha sana ağna-
tamam Şaban! Bi gollarını görsen,
vallaha Hidayet'in tavukları gibi dil
altı olun. Beline dolanmıya bi ada-
mın golları yetmez. Sırf kemiği bi
arşın var. Hele bi de senin elin o-
nun eline değdimiydi, aynı, köyde-
ki Kâmil'in ratyosunun piline değ-
miş gibi olun. Ben içeri girinecek
«Selâmunaleyküm» didim. Garı da
bana «aleyküm selâm» didi. Ben şif-
tah bi güldüm. Garı da bana Mısaf
çarpsın güldü. Sen bu gadının ya-
naklarını görmeye beş ölçek buğday
virin. Yanaklarından bi ısırmıya da
yımbeş ölçek virin. Gaşına, gözüne
tencire garası sürmüş. Ağzının her
bı yanını, Mıhtar Nuri'nin istida yaz-
dığı kırmızı mürekkebinden boya-
mış. Ellerin barmaklarına kına ci-
lâsı vurdutmuş. Al yanağının orta
yerine de bi dene ben oturtago-
muş. Yanına varıp sıfatına bakıncek,
insanın içerisi, aynı tırşu suyu iç-
miş gibi rahatlıyo. Gadının gokusunu
goklasan, Zira gilin sattığı hacı-
yağı, vallaha o gokunun yanında ay-
ni yüz lümere gibi galır.

Dükkânın tezgâhına oturmuş, e-
tini budunu yaymış, gerdanını üçe
gatlamış, kupelerini bi o yana, bi
bu yana cingildatiyo.

Şaban! Lâfıma eyi gulak vir. Bes-
meleyi çekip gadının yanına vardım.
«Hanım, senin ismin ne ki?» diye-
rekten sordum. İsmine Zizi deniyor-
muş. Aynı böcük ismi gibi. Ben Zi-
zi hanıma, ayak üzeri hemen bi
beyit düzdüm. Didim ki:

Aman Zizi, canım Zizi

Az bi şey idare et biz..

Bu lâfın üzerine gadının gülme-
si iki cıgara içimlik yoldan duyu-
lur. Bana garşiki masayı göstetti.
«Ben yannız oturamam» diyerek-
ten onu da buyur ittim. Gadın, çek-
meyi birine teslim idip geldi. Biti-
şiğime oturdu. Vücutunun eti faz-
la ziyade olduğundan kelli, iskem-
liye oturuncak, kenarlarından artı-
yo. «Ne içen hanım?» didim. Bu iç-
ginin adını didi. Sen bu içgiyi, elli
yıl daha ne içen, ne de adını du-
yan.. Esas adını şincik ben de unu-
tum. Emme en bahalı içgi didikleri
buymuş. Şişesi açılırkene, Hakkı
gil'in çifte tüfeği gibi patlıyo. Garı
onu içti, ben de bizim ırakıdan iç-
tim. Meze dırsen, masa doldu. Et
yimeği, balık yimeği, zalata, her bi

şeyin datlısı, duzlusu, biberlisi bi-
bersizi, eskisi acısı, çiçeklisi, yu-
murtalı, sovanlısı, turuplusu, zey-
tinlisi, durşulusu hep geldi.

Gadına didim ki, «Len hanım!»
didim. «Senin bu küpelerini kim
daktı?» didim. «Gocam daktı» didi.
«Senin gocan var mı len?» didim.
«Mefat itti» didi. «Şincik boş mu-
sun?» didim. «Boşum» didi. «Bana
varın mı?» didim. «Siftah bi haftalı-
ğına tecrübe evlenmesi yaparız» di-
di. Ben de gabul ittim. Gadın bi de-
ne daha tüfek içgisinden içti, göz-
leri cıfildamıya başladı. «Hanım!»
didim. «Sen şu göğsünü bana yas-
tık yapan mı?» didim. «Yorgan bi-
lem yaparım» didi.

Gardaşım Şaban! Vallaha şu İs-
danbul, adamı öldürüyo, öldürüyo
da, tekrar geri getiryo. Cenâbı Mev-
lâ, şu Ziraat pangasının kesesine bin
bin bereket virsin. Eğerkim bana i-
ki bin lira istikraz borcu vermeyey-
di, ben bu Isdanbul'a nasıl gelir-
dim?

Gardaşım Şaban — Artı yorul-
dum. Haftaya sana bi mettup daha
yazcem, tecrübe evlenmesini ağnat-
cem. Sen bu tecrübe evlenmesini
duyduktan kelli, öküzünnen buğağ-
sını satıp Vallaha Isdanbula gelin.
Hadi baki ellerinden sıkıyım garda-
şım Şaban!.

Ernekli Köyü İhtiyar Heyetinin

Üye Azası

Abdurnahim Cingöz

DİKTATÖRÜN ÖLÜMÜ

(Başaralı 19. sayfada)

Genç kadının dolgun ve ıslak du-
daqları mânalı bir tebessümle kıvr-
ıldı:

— Siz merak etmeyin. Carmen işi-
ni bilir.

Ve şalına sarınarak, onlardan ay-
rıldı.

★

Aradan iki hafta geçmişti. Manu-
elo Herraro ölüm döşeginde yatıyor-
du. Carmen vaadini tutmuştu.

Bolivya halkı, yarışa başlamak
için start işareti bekliyen atletler
gibi, yaşamağa başlamak için Manu-
elo'nun ölüm haberini bekliyorlardı.
Nihayet azrail, o mutlu ödevini ba-
şardı. Bu esaada saray doktoru, de-
fin ruhsatını hazırlıyordu. Önündeki
beyaz kâğıdın ölüm sebebi hanesine
gelince, Bir tek kelime yazdı:
KADIN!..

dolmuş

SİYASİ MİZAH MECMUASI

Sayı 1 — 5 Ocak 1956

Her hafta perşembe günleri çıkar
İmtiyaz sahibi

OSMAN ASAF KERMAN

Çizgi Neşriyat Matbaacılık ve
Ticaret Evi

Umumi Neşriyatı idare eden:

İLHAN SELÇUK

Fiatı 60 Kuruş

Abone şartları:

Yıllığı: 30 T. L.

Altı aylık: 15 T. L.

Üç aylık: 7.50 T. L.

Yabancı memleketlere iki
mislidir.

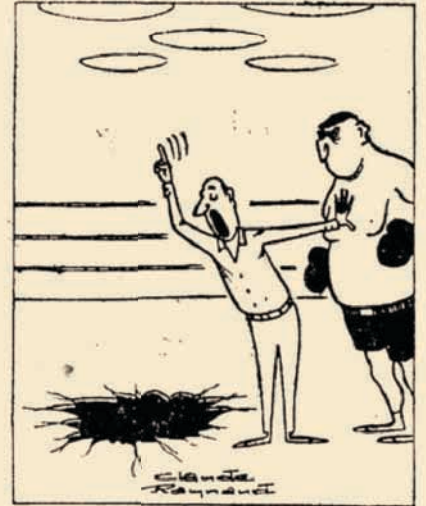
Bu ntishada mesul Md.

İlhan Selçuk

Basıldığı Yer:

İSTANBUL YAYINEVİ MATBAASI

Ankara Cad. Cemal Nadir S. No. 15

YAZISIZ.

DOLMUŞA BİR ADAM

(Başaralı 8. sayfada)

— Memed Ağa.. Sileb yeliyor be..

Kayıkcı döner, üstlerine doğru ge-
len şilebe bakar, ondan sonra kayı-
ğın burnundaki demiri gösterir:

— Aha ben bu demiri buraya bo-
huna caktırdım. Şileb mileb tanı-
man, deler geçerün..

Şileb kayığa bindirir, hepsi sapır
sapır denize dökülürler.

Yahudi, bir eliyle yüzer, öbür eli-
ni sudan çıkarıp malûm nesneyi
işaret şeklinde sallar:

— He Memed Ağa! Deldin mi şile-
be?!

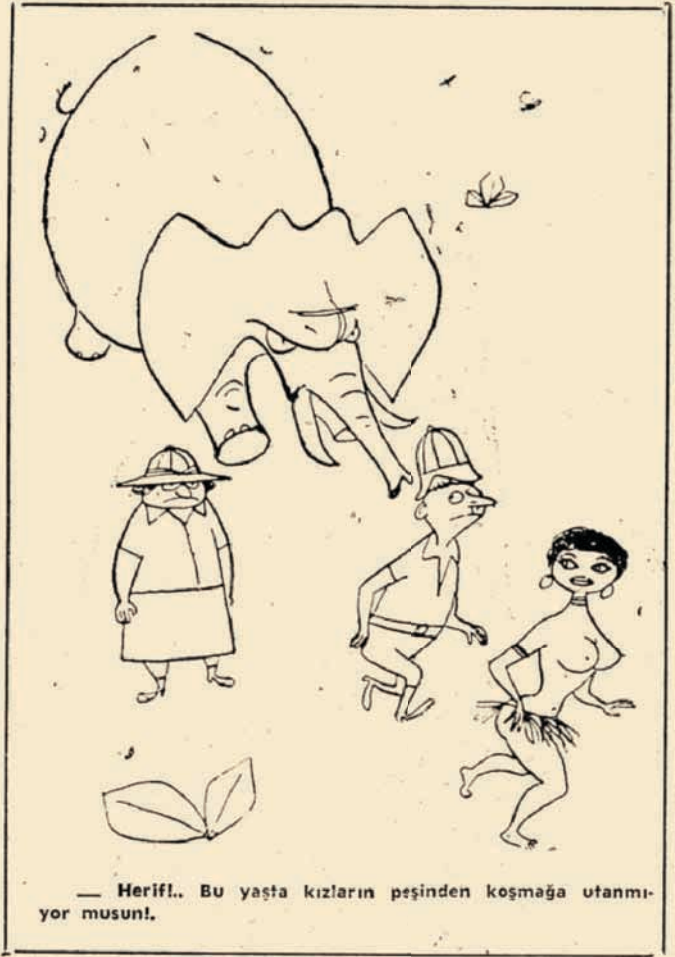
YAZISIZ.

YAZISIZ.

YAZISIZ.

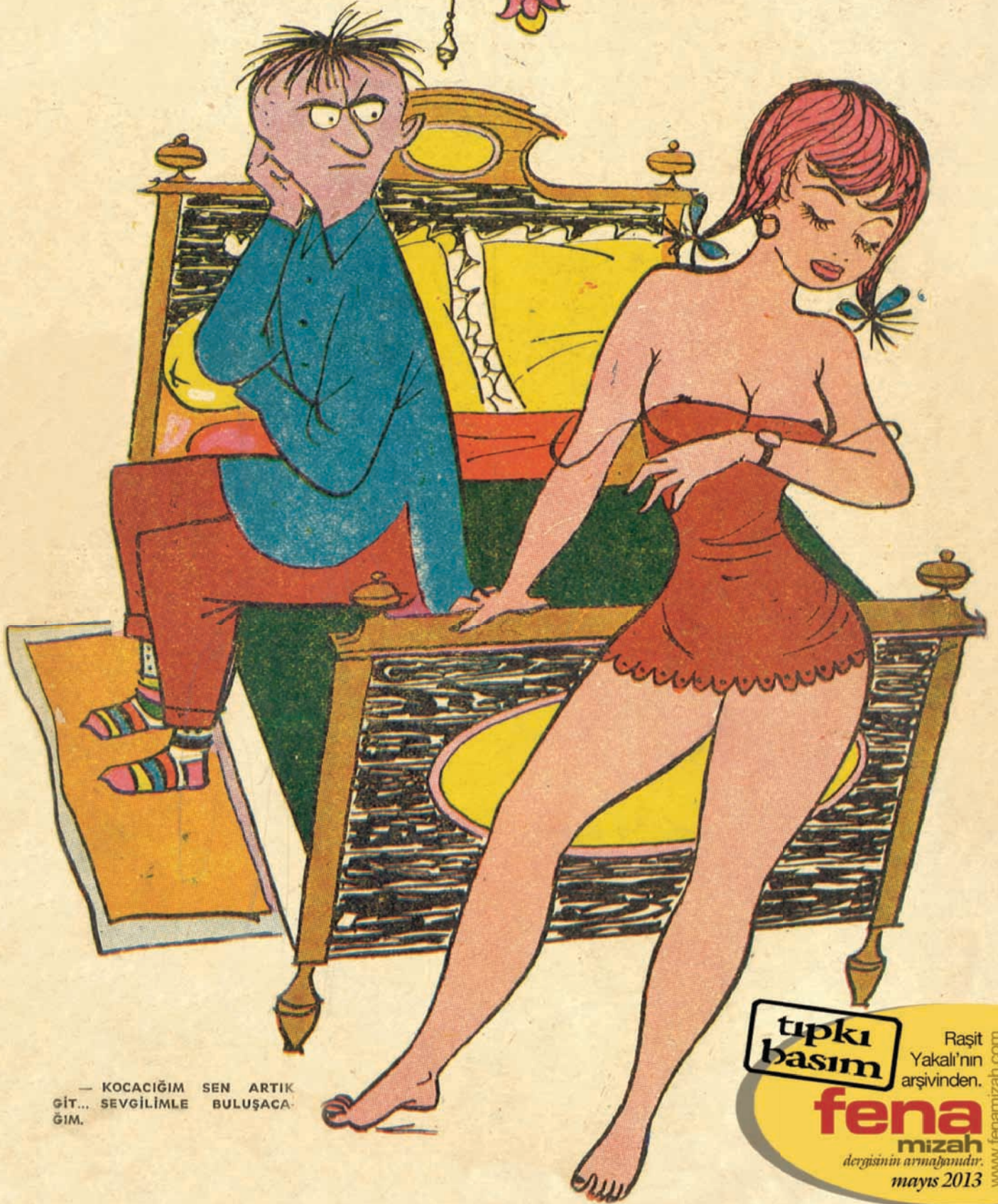

— Herif!.. Bu yaşta kızların peşinden koşmağa utanmıyor musun!.

YAZISIZ.

dolmuş

— KOCACIĞIM SEN ARTIK
GİT... SEVGİLİMLE BULUŞACA
ĞIM.

tıpkı
basım

Raşit
Yakalı'nın
arşivinden.

fena
mizah

dergisinin arnağıdır.

mayıs 2013

www.fenamizah.com